

พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนา

ว่าด้วย

การปฏิบัติงานและชีวิตของพระสงฆ์

PRESBYTERORUM ORDINIS

โดย สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6

ณ วันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ.1965

อารัมภบท

1. สภาสังคายนาอัครมุขมณฑลแห่งนี้ได้เตือนใจพระสงฆ์ทุกองค์ถึงความประเสริฐของฐานันดรสงฆ์ในพระศาสนจักร (1) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการฟื้นฟูพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าเป็นภารกิจที่มีความสำคัญสูงสุด และฐานันดรนี้ต้องประสบกับความยากลำบากเพิ่มขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา

สภาแห่งนี้จึงเห็นว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ที่จะพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับพระสงฆ์อย่างละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพระสงฆ์ทุกองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์ที่มีหน้าที่อภิบาลสัตบุรุษ ส่วนพระสงฆ์ที่เป็นนักบวชนั้น ขอให้ปรับให้เหมาะสมตามสมควร

เมื่อได้รับศิลาบวชและรับมอบภารกิจจากพระสังฆราชแล้ว พระสงฆ์ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่รับใช้พระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นอาจารย์ พระสงฆ์ และกษัตริย์ พระสงฆ์มีส่วนร่วมในศาสนบริการของพระองค์ที่ต้องเสริมสร้างพระศาสนจักรในโลกนี้โดยไม่หยุดยั้งให้เป็นประชากรของพระเป็นเจ้า พระกายของพระคริสตเจ้า และพระวิหารของพระจิตเจ้า

ดังนั้น เพื่อให้งานศาสนบริการของพระสงฆ์ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเตรียมการเพื่อให้ชีวิตพระสงฆ์ดีขึ้น ในบริบทของงานอภิบาลและสภาพของมนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก สภาสังคายนาจึงขอประกาศและกำหนดดังนี้ต่อไปนี้

บทที่ 1

สังฆภาพในศาสนบริการของพระศาสนจักร

2. พระเยซูเจ้า “ผู้ที่พระบิดาทรงส่งมาในโลกนี้” (ยน 10:36) ได้ทำให้พระกายทิพย์ทั้งสิ้นของพระองค์มีส่วนในการเจิมของพระจิตเจ้า โดยที่พระองค์เองทรงเป็นผู้รับเจิม (1) ในพระองค์ คริสตชนทุกคนเป็นราชสมณเพศ อันศักดิ์สิทธิ์ ถวายเครื่องบูชาฝ่ายจิตแด่พระผู้เป็นเจ้า โดยผ่านทางพระเยซูคริสตเจ้า และป่าวประกาศความประเสริฐทุกประการของพระองค์ ผู้ทรงเรียกเขาจากความมืดมาสู่ความสว่างรุ่งโรจน์อันนำพิสงว (2) ดังนั้น จึงไม่มีสมาชิกคนใดที่ไม่มีส่วนในภาระหน้าที่ของพระกายทั้งครบ แต่ละคนต้องน้อมสการพระเยซูเจ้าในใจของตน (3) และเป็นประจักษ์พยานถึงพระองค์ด้วยจิตตารมณ์ของประกาศก (4)

อย่างไรก็ตาม พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียวกันนี้ ทรงตั้งบางคนให้เป็นศาสนบริการเพื่อรวบรวมคนเหล่านี้ให้เป็นกายเดียวกัน ซึ่ง “สมาชิกทั้งหมดมีหน้าที่ไม่เหมือนกัน” (รม 12:4) ศาสนบริการเหล่านี้เมื่ออยู่ท่ามกลางประชาสัตบุรุษ ก็มีอำนาจที่จะถวายบูชาและอภัยบาป (5) และปฏิบัติหน้าที่ที่พระสงฆ์สำหรับมวลมนุษย์ในนามของพระคริสตเจ้า ดังนั้น พระคริสตเจ้าทรงส่งอัครสาวกไปเหมือนดังที่พระบิดาทรงส่งพระองค์มา (6) โดยอาศัยอัครสาวกเหล่านี้ ทำให้บรรดาพระสังฆราชผู้สืบตำแหน่งต่อจากอัครสาวก (7) มีส่วนร่วมในการอุทิศตนและภารกิจของพระองค์ พระสังฆราชได้มอบงานด้านศาสนบริการของท่านในชั้นต่ำกว่าให้แก่พระสงฆ์ต่อไป (8) เมื่ออยู่ในตำแหน่งสงฆ์แล้ว พระสงฆ์สามารถเป็นผู้ร่วมงานกับผู้ที่อยู่ในตำแหน่งพระสังฆราช เพื่อปฏิบัติภารกิจของอัครธรรมทูตที่พระคริสตเจ้าทรงมอบไว้ให้สำเร็จลุล่วงไป (9)

ด้วยเหตุที่ตำแหน่งของพระสงฆ์มีความเกี่ยวข้องกับตำแหน่งพระสังฆราช และในระดับของตำแหน่งนั้น พระสงฆ์จึงมีส่วนในอำนาจที่พระคริสตเจ้าทรงใช้สำหรับเสริมสร้างและปกครองพระกายของพระองค์ และทำให้พระกายนั้นศักดิ์สิทธิ์ไป ด้วยเหตุที่สังฆภาพของพระสงฆ์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับศีลศักดิ์สิทธิ์ที่พระคริสตเจ้าทรงตั้งขึ้น ด้วยศีลศักดิ์สิทธิ์พิเศษ โดยผ่านทางศีลศักดิ์สิทธิ์นี้ พระสงฆ์จะได้รับเครื่องหมายพิเศษด้วยการเจิมของพระจิต และเป็นเหมือนพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นสงฆ์ สามารถปฏิบัติงานได้ในนามของพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นศิระ (10)

โดยเหตุที่พระสงฆ์มีส่วนร่วมในภารกิจของอัครสาวก พระเป็นเจ้าจึงประทานพระพรพิเศษแก่พระสงฆ์เพื่อให้เป็นศาสนบริการของพระคริสตเจ้าท่ามกลางประชาชน และปฏิบัติงานศักดิ์สิทธิ์ในการประกาศข่าวดี เพื่อให้ของถวายของประชากรเป็นที่สบพระทัยและศักดิ์สิทธิ์ไปด้วยอำนาจของพระจิต (11) โดยผ่านทาง การประกาศข่าวดีของธรรมทูต ประชากรของพระเป็นเจ้าได้รับเรียกให้มารวมกันและชุมนุมกัน เพื่อว่าทุกคนที่เข้าร่วมอยู่ในประชากรนี้เมื่อได้รับการชำระให้ศักดิ์สิทธิ์ไปโดยพระจิตเจ้าแล้ว จะได้ถวายตนเอง “เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตศักดิ์สิทธิ์ และเป็นที่พักพระทัยของพระเป็นเจ้า” (รม 12:1) การปฏิบัติงานของพระสงฆ์ทำให้เครื่องบูชาฝ่ายจิตของสัตบุรุษดีพร้อม เมื่อร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันกับเครื่องบูชาของพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นศูนย์กลางแต่ผู้เดียว เครื่องบูชาของพระองค์นั้นถวายในศีลมหาสนิทในพิธีบูชอบพระคุณ โดยมือของพระสงฆ์ ในนามของพระศาสนจักรทั้งมวล โดยไม่หลังเลื้อยจนกว่าพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา (12)

ภาระหน้าที่ของพระสงฆ์มุ่งไปสู่เป้าหมายนี้และสำเร็จลุล่วงในเรื่องนี้ เพราะการปฏิบัติงานของพระสงฆ์เริ่มต้นด้วยการประกาศข่าวดี ได้พลະกำลังและอำนาจจากการถวายบูชาของพระคริสตเจ้า โดยมีจุดมุ่งหมายจะให้

“ประชาคมแห่งผู้ได้รับความรอดพ้นทั้งมวลและประชาสังคมของบรรดานักบุญ” ได้รับการถวายเป็นบูชาแด่พระเป็นเจ้าโดยผ่านทางมหาสมณะ ผู้ถวายพระองค์เองเพื่อเราในพระมหาทรมานของพระองค์ เพื่อให้เราทั้งหลายได้เป็นร่างกายแห่งศิระอันยิ่งใหญ่ (13)

ดังนั้น จุดมุ่งหมายแห่งศาสนบริการของพระสงฆ์และจุดมุ่งหมายแห่งชีวิตของพวกเขาคือ ถวายพระเกียรติมงคลแด่พระเป็นเจ้า พระบิดาแห่งพระคริสตเจ้า พระสิริรุ่งโรจน์นั้นอยู่ในมนุษย์ผู้ที่กำลังทำงานด้วยอิสรภาพและจิตตารมณ์แห่งความกตัญญู พวกเขาโน้มรับภารกิจของพระเป็นเจ้า ซึ่งถูกทำให้สมบูรณ์ไปในพระคริสตเจ้า และที่สุดเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิตทั้งสิ้นของพวกเขา ดังนั้น ในขณะที่ปฏิบัติภารกิจแห่งการภาวนาและถวายบูชาหรือเทศน์สอนพระวาจา หรือถวายบูชาแห่งศีลมหาสนิทและศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ หรือปฏิบัติภารกิจแห่งศาสนบริการอื่นเพื่อมนุษย์ พระสงฆ์อุทิศตนปฏิบัติสิ่งเหล่านี้เพื่อเพิ่มพูนพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเป็นเจ้า และความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ในชีวิตฝ่ายจิต เนื่องด้วยสิ่งทั้งหลายเหล่านี้มาจากบัพติศมาของพระคริสตเจ้า ทั้งหมดนี้จะได้รับเกียรติจากการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียวกันนี้ เมื่อพระองค์จะทรงส่งมอบพระอาณาจักรแก่พระเป็นเจ้า พระบิดา (14)

ฐานะของพระสงฆ์ในโลก

3. พระสงฆ์ผู้ได้รับเลือกสรรจากหมู่มนุษย์ และได้รับศีลบวชเพื่อมนุษย์ด้วยสิ่งทั้งปวงที่เป็นสมบัติของพระเป็นเจ้า เพื่อถวายเครื่องสักการะและขัญบูชาแด่พระเป็นเจ้า (15) แต่ทว่าพวกเขายังคงดำรงชีวิตในโลกนี้ร่วมกับมนุษย์คนอื่นๆ คู่พี่น้อง องค์พระเยซูเจ้า พระบุตรของพระเจ้า มนุษย์ที่พระเป็นเจ้าทรงส่งมาเพื่อมนุษย์ ประทับอยู่ท่ามกลางเรา และมีพระประสงค์ที่จะเป็นเหมือนบรรดาพี่น้องทุกประการเว้นแต่บาป (16) อัครสาวกต่างจำลองแบบพระองค์ นักบุญเปาโล อาจารย์ของคนต่างชาติ ประกาศว่า ยกเว้นเรื่อง “พระวาจาของพระเป็นเจ้า” (รม 1:1) ท่านยอมเป็นทุกอย่างสำหรับมนุษย์ทุกคน เพื่อจะสามารถช่วยมนุษย์ทั้งมวลได้รอดพ้น (17) โดยทางกระแสเรียกและการบวชของพวกเขา พระสงฆ์แห่งพันธสัญญาใหม่ในมุมมองหนึ่งถูกแยกต่างออกไปในความรู้สึกนึกคิดของประชากรของพระเป็นเจ้า อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะไม่ถูกแยกออกจากประชากรของพระเป็นเจ้าหรือจากบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่จะอุทิศตนทั้งสิ้นเพื่อปฏิบัติภารกิจที่พระเป็นเจ้าทรงเลือกสรรพวกเขา (18) พวกเขาไม่อาจเป็นศาสนบริการของพระคริสตเจ้าได้ เว้นแต่จะเป็นประจักษ์พยานและผู้เผยแผ่ชีวิตที่อยู่เหนือไปจากชีวิตในโลกนี้ แต่พวกเขาไม่อาจรับใช้มนุษย์ได้ หากยังเป็นผู้แปลกแยกจากชีวิตและสภาพปัจเจกของมนุษย์ (19) โดยทางฐานันดรพิเศษ ศาสนบริการของพวกเขาเองวางกั้นมิให้ยอมตามโลกนี้ (20) แต่ในขณะที่เดียวกันก็เรียกร้องให้พวกเขาดำเนินชีวิตในโลกนี้ท่ามกลางมวลมนุษย์ พวกเขาจะดำรงชีวิตเยี่ยงนายชุมพบาลที่ดี ที่รู้จักแกะของตนและแสวงหาหนทางที่จะนำผู้ที่ไม่ได้อยู่ในคอกแกะนี้ แต่พวกเขาอาจได้ยินเสียงของพระคริสตเจ้าด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีคอกแกะเพียงคอกเดียวและนายชุมพบาลแต่ผู้เดียว (21) เพื่อให้เป้าหมายนี้สำเร็จไป คุณธรรมบางประการที่คู่ควรกับกิจการเกี่ยวกับมนุษย์ ได้แก่ ความดีงามในหัวใจ ความจริงใจ ความเข้มแข็ง และความมุ่งมั่นของจิตใจ การแสวงหาความยุติธรรมด้วยความกระตือรือร้น ความสุภาพอ่อนโยน และคุณธรรมอื่นๆ นักบุญเปาโลอัครสาวก ให้คำแนะนำแก่พวกเขาว่า “สิ่งใดจริง สิ่งใดประเสริฐ สิ่งใดชอบธรรม สิ่งใดบริสุทธิ์ สิ่งใดน่ารัก สิ่งใดควรยกย่อง ถ้ามีสิ่งใดเป็นคุณธรรม ถ้ามีสิ่งใดน่าสรรเสริญ ท่านจงพิจารณาสิ่งเหล่านี้ด้วยการใคร่ครวญเถิด” (ฟป 4:8) (22)

บทที่ 2

การปฏิบัติงานของพระสงฆ์

ก. หน้าที่ของพระสงฆ์

พระสงฆ์เป็นศาสนบริการประกาศข่าวดีของพระเป็นเจ้า

4. ประชากรของพระเป็นเจ้ารวมเข้าด้วยกัน โดยพื้นฐานด้วยพระวาจาของพระเป็นเจ้าผู้ทรงชีวิต (1) และเป็น การถูกต้อนที่พวกเขาคาดหวังสิ่งนี้จากพระสงฆ์ (2) เนื่องจากไม่มีใครที่สามารถช่วยผู้ที่ไม่มีความเชื่อให้รอดพ้นได้ (3) พระสงฆ์ในฐานะผู้ร่วมงานกับพระสังฆราช มีหน้าที่เบื้องต้นในการประกาศข่าวดีของพระเป็นเจ้าแก่ มนุษย์ทุกคน (4) โดยวิธีการนี้ พวกเขาจะทำให้คำสั่งของพระเป็นเจ้าที่ว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง” (มก 16:15) สำเร็จไป (5) และพวกเขาจะสถาปนาและสร้างเสริมประชากรของพระเป็นเจ้า ขึ้น โดยอาศัยพระวาจาแห่งความรอดพ้น ปรากฏไฟแห่งความเชื่อถูกจุดขึ้นในดวงใจของผู้ไม่ถือความเชื่อ และหล่อเลี้ยงดวงใจของสัตบุรุษ นี่คือนิเวศที่ชุมชนคริสตชนก่อกำเนิดและเติบโต เหมือนดังที่อัครสาวกกล่าวไว้ว่า “ความเชื่อจึงมาจากการฟัง สิ่งที่ได้ฟังก็มาจากพระวาจาของพระคริสตเจ้า” (รม 10:17)

ดังนั้น สำหรับมนุษย์ทั้งปวง พระสงฆ์มีพันธหน้าที่แจกจ่ายความจริงแห่งพระวรสาร (6) ที่พวกเขามีอยู่ ให้แก่ผู้อื่น และด้วยเหตุนี้ ไม่ว่าจะเข้าร่วมเสวนากับคนต่างศาสนาเพื่อชักจูงพวกเขาให้มาถวายเกียรติแด่พระเป็นเจ้า (7) ไม่ว่าจะเทศน์สอน โดยเปิดเผย ประกาศรหัสธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า หรือ ไม่ว่าจะแก้ปัญหาร่วมสมัยต่างๆ โดยอาศัยพระคริสตเจ้า สิ่งที่เขาต้องพึงพาไม่ใช่สติปัญญาของตนเอง แต่เป็นพระวาจาของพระคริสตเจ้าที่ พวกเขาสอน และนำมนุษย์ทั้งมวลไปสู่ความเชื่อและความศักดิ์สิทธิ์ (8) แต่บ่อยครั้งที่การเทศน์สอนแบบพระสงฆ์ เป็นสิ่งที่ทำได้ยากมากในบริบทของโลกสมัยใหม่ เพื่อการเทศน์สอนให้มนุษย์กลับใจมีประสิทธิผลมากขึ้น การอธิบายพระวาจาของพระเป็นเจ้าไม่ควรอธิบายโดยรวมๆ ไม่เฉพาะเจาะจงและเป็นนามธรรม แต่ควรนำความจริง นิรันดรแห่งพระวรสารนี้มาประยุกต์กับเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจงในชีวิต

ศาสนบริการแห่งพระวาจาอาจดำเนินไปได้ในหลายรูปแบบ ตามความจำเป็นที่หลากหลายของผู้รับฟังและ พระพรพิเศษที่ผู้เทศน์สอนได้รับ ในท้องถิ่นหรือชุมชนที่ไม่ได้เป็นคริสตชน การประกาศข่าวดีจะชักนำให้ถือความ เชื่อและรับศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรอด (9) ในชุมชนคริสตชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ผู้ที่ดูเหมือนจะเข้าใจและเชื่อ ศรัทธาในสิ่งที่ตนปฏิบัติเพียงน้อยนิด การเทศน์สอนพระวาจามีความจำเป็นสำหรับศาสนบริการแห่งศีลศักดิ์สิทธิ์ อย่างแท้จริง ศีลศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความเชื่อ โดยแท้ ความเชื่อที่เกิดขึ้นและได้รับการทำนุบำรุง โดยพระวาจา (10) นี่เป็นความจริงเป็นพิเศษสำหรับภาควจนพิธีกรรมในพิธีบูชาขอบพระคุณ ซึ่งการประกาศถึง การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้ารวมอยู่อย่างไม่อาจแยกจากกันได้ กับการตอบรับ ของประชากรผู้ได้รับฟังและการถวายเครื่องบูชาที่แท้จริง ซึ่งพระคริสตเจ้าทรงยืนยันถึงพันธสัญญาใหม่ด้วย พระโลหิตของพระองค์ ในการถวายเครื่องบูชานี้ สัตบุรุษรวมเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งโดยการน้อมรับและ ไตร่ตรองถึง ศีลศักดิ์สิทธิ์ (11)

พระสงฆ์เป็นศาสนบริกรประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์และพิธีต่างๆ

5. พระเป็นเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์แต่องค์เดียว พระองค์ผู้เดียวทรงทำให้ผู้อื่นศักดิ์สิทธิ์ และทรงพอพระทัยรับมนุษย์มาเป็นผู้ร่วมงานและผู้รับใช้ที่อุทิศตนด้วยความนอบน้อมในพันธกิจเพื่อทำให้มนุษย์ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นโดยอาศัยศาสนบริกรของพระสังฆราช พระเป็นเจ้าทรงบวชพระสงฆ์เพื่อให้มีส่วนร่วมอย่างพิเศษในสังฆภาพของพระคริสตเจ้า พระสงฆ์ประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์เป็นศาสนบริกรของพระองค์ และปฏิบัติหน้าที่ของพระองค์ในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์อาศัยพระจิตเจ้า (12) โดยศีลล้างบาป พระสงฆ์ได้นำมนุษย์มาเป็นประชากรของพระเป็นเจ้าโดยศีลล้างบาป คนบาปได้กลับคืนดีกับพระเป็นเจ้าและพระศาสนจักร โดยศีลเจิมคนป่วย คนป่วยได้รับการบรรเทาใจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ พระสงฆ์ถวายยัญบูชาของพระคริสตเจ้าในศีลศักดิ์สิทธิ์ ในการแจกจ่ายศีลศักดิ์สิทธิ์ทุกประการ เช่นเดียวกับที่นักบุญอิกญาซิโอ มรณะสักขี (13) ได้ยืนยันเป็นประจำที่ยานในยุคเริ่มแรกของพระศาสนจักร พระสงฆ์จากหลายฐานันดรผูกพันเชื่อมโยงเข้ากับพระสังฆราชตามลำดับชั้นการปกครอง และด้วยวิธีการนี้พระสงฆ์จึงทำให้พระสังฆราชอยู่ในทุกชุมชน (14)

ศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ศาสนบริกรอื่นๆ ของพระศาสนจักร และภารกิจของธรรมชาติ ทุกอย่างเชื่อมโยงเข้าด้วยกันกับศีลมหาสนิทและมุ่งไปสู่ศีลมหาสนิท (15) ศีลมหาสนิทศักดิ์สิทธิ์สูงสุดเปี่ยมด้วยคุณานุภาพแห่งจิตวิญญาณทั้งมวลของพระศาสนจักร (16) นั่นคือองค์พระคริสตเจ้า องค์ปีศาจและปีศาจแห่งชีวิต ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า โดยผ่านทางพระกายทรงชีวิตและสามารถให้ชีวิต พระองค์ประทานชีวิตแก่มนุษย์ผู้ได้รับเชิญให้เสียดละตนเอง กิจการงานและสิ่งสร้างทั้งหลาย พร้อมกับพระองค์ ด้วยเหตุนี้ศีลมหาสนิทจึงเป็นต้นกำเนิดและจุดสูงสุดของกิจการทั้งปวงแห่งการประกาศข่าวดี ผู้ที่กำลังเรียนคำสอนจะได้รับคำแนะนำจัดเตรียมตามขั้นตอนเพื่อมีส่วนร่วมในศีลมหาสนิท และสัตบุรุษผู้ได้รับตราประทับแห่งศีลล้างบาปและศีลกำลัง โดยผ่านทางกรับศีลมหาสนิท ได้ร่วมชีวิตสนิทกับพระกายของพระคริสตเจ้าอย่างสมบูรณ์

ดังนั้น การร่วมพิธีบูชาแห่งศีลมหาสนิทซึ่งมีพระสงฆ์เป็นประธาน จึงเป็นหัวใจสำคัญของกลุ่มคริสตชน ดังนั้น พระสงฆ์ต้องสอนสัตบุรุษให้ถวายยัญบูชาศักดิ์สิทธิ์แด่พระเป็นเจ้าพระบิดาในพิธีบูชาขอบพระคุณ และร่วมถวายชีวิตตนเองพร้อมกับเครื่องบูนานี้ ตามจิตตารมณ์ของพระคริสตเจ้า องค์ชุมพบาล พระสงฆ์ต้องกระตุ้นให้สัตบุรุษรับศีลล้างบาปด้วยใจสำนึกผิด ด้วยการใส่ใจในถ้อยคำของพระองค์ที่ว่า “จงกลับใจเถิด เพราะอาณาจักรสวรรค์คืออยู่ใกล้แล้ว” (มธ 4:17) สัตบุรุษจะได้ชีวิตสนิทกับพระเป็นเจ้ามากยิ่งขึ้นในแต่ละวัน ในทำนองเดียวกัน พระสงฆ์ต้องสอนสัตบุรุษให้ร่วมเฉลิมฉลองพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ ตามสถานะที่พวกเขาสามารถอธิษฐานภาวนาอย่างแท้จริง ต้องโน้มน้าวสัตบุรุษให้มีจิตตารมณ์แห่งการภาวนาที่สมบูรณ์ และแน่วแน่มั่นคงยิ่งขึ้นตามพระพรพรทานและความจำเป็นของแต่ละคน พระสงฆ์ต้องเชิญชวนทุกคนด้วยความอ่อนโยนให้ปฏิบัติหน้าที่ตามสถานภาพในชีวิตของเขา และตอบรับข้อเสนอแนะแห่งพระวรสารอย่างเฉลียวฉลาด ที่สุด พวกเขาต้องฝึกสอนสัตบุรุษให้ร้องเพลงสรรเสริญและเพลงศรัทธาศดุดพระเจ้าในดวงใจของเขา โมทนาคุณพระเป็นเจ้าพระบิดาอยู่เสมอสำหรับทุกสิ่งในพระนามของพระเยซูคริสตเจ้า (17)

นอกเหนือจากการสรรเสริญและโमतนาคุณพระเป็นเจ้าในพิธีบูชาแห่งศีลมหาสนิทแล้ว พระสงฆ์ยังต้องสรรเสริญและโमतนาคุณพระเป็นเจ้าในชั่วโมงต่างๆ ตลอดวันด้วยการสวดทำวัตร โดยภาวนาอ่อนน้อมในนามพระศาสนจักรสำหรับประชากรที่พระเป็นเจ้าทรงมอบให้พวกเขาดูแล อันที่จริง รวมถึงโลกทั้งมวลด้วย

สักการสถานซึ่งเป็นที่ประทับอยู่ของศีลมหาสนิทอันศักดิ์สิทธิ์ ได้รับการเฉลิมฉลองและดูแลรักษา เป็นสถานที่ที่สัตบุรุษมาชุมนุมกัน และพระบุตรของพระเป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดพ้นประทับอยู่ และได้รับการ ถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อเราบนพระแท่นศักดิ์สิทธิ์ เพื่อประทานผลแก่กำลังและพระพรแก่สัตบุรุษ ต้องเป็นระเบียบ เรียบร้อยและเหมาะสมกับการสวดภาวนาและประกอบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ (18) ในสักการสถานนี้ผู้อภิบาลและ สัตบุรุษได้รับเชิญให้ตอบสนองด้วยดวงใจตัญญูรู้คุณสำหรับพระพรต่างๆ ของพระองค์ ผู้มีพระทัยเมตตา ประทานชีวิตศักดิ์สิทธิ์แก่อวัยวะทั้งหลายในพระกายอยู่เสมอ (19) ขอให้พระสงฆ์จงเอาใจใส่ดูแลส่งเสริมความรู้ และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับพิธีกรรม เพื่อที่ศาสนบริการด้านพิธีกรรมของตนจะช่วยให้กลุ่มคริสตชนที่ได้รับ มอบหมายให้ดูแล ได้สรรเสริญพระเป็นเจ้า พระบิดา พระบุตร และพระจิต ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเสมอไป

พระสงฆ์เป็นหัวหน้าประชากรของพระเป็นเจ้า

6. พระสงฆ์ปฏิบัติหน้าที่ของพระคริสตเจ้า ผู้เป็นนายชุมพาบาลและศิษยะ ตามอำนาจหน้าที่ที่ตนมี ส่วนร่วม ในนามของพระสังฆราช พระสงฆ์รวบรวมครอบครัวของพระเป็นเจ้ามาเป็นพี่น้องที่มีชีวิตชีวาด้วยจิตใจ เดียวกัน โดยอาศัยพระคริสตเจ้าในพระจิตเจ้า พระสงฆ์นำสัตบุรุษไปสู่พระเป็นเจ้า พระบิดา (20) เพื่อปฏิบัติ ศาสนบริการนี้ และหน้าที่อื่นๆ พระสงฆ์ได้รับมอบอำนาจทางจิตวิญญาณเพื่อเสริมสร้างพระศาสนจักร (21) ในการ เสริมสร้างพระศาสนจักร ต้องปฏิบัติต่อทุกคนด้วยจิตใจเมตตาเป็นพิเศษตามแบบฉบับของพระผู้เป็นเจ้า และควร ปฏิบัติต่อทุกคน ไม่ใช่เพื่อเอาอกเอาใจพวกเขา (22) แต่เป็นการปฏิบัติตามหลักคำสอนและชีวิตแบบคริสตชน พระสงฆ์ควรสอนพวกเขาและตักเตือนพวกเขาเหมือนเป็นบุตรสุดที่รัก (23) ตามถ้อยคำของอัครสาวกที่ว่า “จงพร้อมสรรพทั้งเมื่อมีโอกาสและเมื่อไม่มีโอกาส จงว่ากล่าว จงดักเตือน จงให้กำลังใจ โดยปราศจากความ พากเพียรอย่างเต็มที่” (2 ทธ 4:2) (24)

ดังนั้น ในฐานะอาจารย์ด้านความเชื่อ พระสงฆ์ต้องดูแลด้วยตนเองหรือโดยผ่านทางผู้อื่นเพื่อให้มั่นใจว่า สัตบุรุษได้รับการชักนำเป็นรายบุคคลในพระจิตเจ้าไปสู่การพัฒนากระแสเรียกของตนตามพระวรสาร ไปสู่ความรัก ที่จริงใจและเป็นรูปธรรม ไปสู่อิสรภาพตามที่พระคริสตเจ้าทรงปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ (25) พิธีกรรมไม่ว่าจะ งดงามเพียงใด การรวมกลุ่มสมาคมไม่ว่าจะเจริญงอกงามเพียงใด จะมีคุณค่าเพียงเล็กน้อย หากสิ่งเหล่านั้นมิได้มุ่ง ไปสู่การหล่อหลอมมนุษย์ให้บรรลุวุฒิภาวะแบบคริสต (26) ในการอธิบายสิ่งนี้ พระสงฆ์ควรช่วยให้มนุษย์เข้าใจถึง สิ่งจำเป็นและเข้าใจสิ่งที่พระเป็นเจ้ามีพระประสงค์ ในเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตทั้งสำคัญและไม่สำคัญ นอกนั้น คริสตชนควรได้รับการสอนว่าต้องไม่ดำเนินชีวิตเพื่อตนเองเท่านั้น แต่ด้วยข้อเรียกร้องตามพระบัญญัติใหม่แห่ง ความรัก ด้วยว่ามนุษย์ทุกคนได้รับพระพรจากพระเป็นเจ้า เขาต้องปฏิบัติอย่างเดียวกันต่อผู้อื่น (27) ดังนั้น มนุษย์ทั้ง มวลจึงได้รับมอบหมายหน้าที่ตามวิถีทางแบบคริสตในสังคม

ถึงแม้จะมีภาระหน้าที่ต่อมนุษย์ทุกคน พระสงฆ์ต้องมีภาระหน้าที่พิเศษต่อผู้ยากไร้และผู้อ่อนแอที่ได้รับ มอบหมายให้รับผิดชอบ ด้วยว่าพระเป็นเจ้าของเราได้แสดงให้เห็นแล้วว่า พระองค์เป็นหนึ่งเดียวกับคนเหล่านี้ (28) และการประกาศข่าวดีแก่คนเหล่านี้ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นเครื่องหมายแห่งกิจการของพระผู้ไถ่กู้ให้รอดพ้น (29) ด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ พระสงฆ์ควรเอาใจใส่บรรดาเยาวชน ตลอดจนกลุ่มสมรสและพ่อแม่ สิ่งอันพึง ปรารถนาคือ บุคคลเหล่านี้ได้ร่วมประชุมกันฉันมิตรเพื่อช่วยเหลือกัน ในการทำให้การดำเนินชีวิตแบบคริสตที่ ยากลำบากง่ายขึ้นและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พระสงฆ์ควรระลึกไว้เสมอว่า นักบวชทุกคนทั้งชายและหญิง ซึ่งเป็นที่

แน่นอนว่าพระเจ้าได้จัดเตรียมที่เป็นพิเศษให้พวกเขาในบ้านของพระองค์ สมควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษในด้านความเจริญก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ เพื่อประโยชน์ของพระศาสนจักรโดยรวม ท้ายที่สุดและสำคัญที่สุด พระสงฆ์ต้องหมั่นถามทุกข์สุขของผู้ป่วยและผู้ใกล้จะสิ้นใจ เยี่ยมเยียนพวกเขาและให้กำลังใจพวกเขาในพระนามของพระเป็นเจ้า (30)

หน้าที่ของผู้อภิบาลมิได้จำกัดอยู่เพียงแค่การดูแลเอาใจใส่สัตบุรุษเป็นรายบุคคล แต่โดยความหมายที่แท้จริงยังขยายไปถึงการก่อตั้งชุมชนคริสตชนที่แท้จริง จิตตารมณ์ของชุมชนควรได้รับการสนับสนุนให้เปิดรับไม่ใช่เฉพาะพระศาสนจักรท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังเปิดรับพระศาสนจักรสากลด้วย ชุมชนในท้องถิ่นควรได้รับการส่งเสริมไม่ใช่แค่ดูแลเอาใจใส่สัตบุรุษของตนเอง แต่ยังเติมไปด้วยความกระตือรือร้นในงานธรรมทูตอีกด้วย อีกทั้งชุมชนท้องถิ่นควรเตรียมหนทางไปสู่พระคริสตเจ้าสำหรับมนุษย์ทุกคน พระสงฆ์ได้รับมอบหมายให้ดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษต่อผู้เตรียมรับศีลล้างบาปและผู้รับศีลล้างบาปใหม่ ซึ่งควรได้รับการหล่อหลอมอบรมทีละเล็กทีละน้อยให้รู้จักและดำเนินชีวิตคริสตชน

อย่างไรก็ตาม ไม่มีกลุ่มคริสตชนใดก่อตั้งได้โดยไม่ยึดเอาการประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณเป็นรากฐานและเป็นศูนย์กลาง ด้วยเหตุนี้ การฝึกฝนจิตตารมณ์ของกลุ่มไม่ว่าแบบใดก็ต้องเริ่มต้นด้วยการประกอบพิธีบูชา (31) การประกอบพิธีนี้ ถ้าทำด้วยความซาบซึ้งใจอย่างแท้จริง จะต้องโน้มนำเราให้ประกอบกิจเมตตาต่างๆ และการช่วยเหลือกัน รวมถึงงานธรรมทูตและการเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าในรูปแบบต่างๆ

เมื่อกลุ่มคริสตชนประกอบกิจเมตตาด้วยการสวดภาวนา ถือเป็นแบบอย่างที่ดี และการทำกิจใช้โทษบาปนั้น ได้ทำหน้าที่เป็นมารดาที่แท้จริงของวิญญาณที่นำมาหาพระคริสตเจ้า กลุ่มคริสตชนเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำหรับชี้หรือเตรียมทางไปหาพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ให้แก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อสำหรับปลุกเร้าเลี้ยงบำรุงเขาให้มีกำลังใจสู้รบฝ่ายวิญญาณ

การสร้างกลุ่มคริสตชนนั้น พระสงฆ์จะทำเพื่อรับใช้ลัทธิหรือพรรคใดๆ ไม่ได้ พระสงฆ์เป็นผู้ประกาศข่าวดีและนายชุมพาบาลของพระศาสนจักรที่ต้องอุทิศกำลังเพื่อทำให้พระกายของพระคริสตเจ้าเติบโตขึ้นทางฝ่ายวิญญาณ

ข. ความสัมพันธ์ของพระสงฆ์กับผู้อื่น

ความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆราชกับคณะสงฆ์

7. พระสงฆ์ทุกคนควรร่วมกับบรรดาพระสังฆราชมีส่วนในสังฆภาพหนึ่งเดียว และในศาสนบริการของพระคริสตเจ้า โดยที่ความเป็นหนึ่งเดียวกันในศีลบวชและการกิจของพระสงฆ์ เรียกร้องความเป็นหนึ่งเดียวกันทางฐานานุกรมกับฐานันดรของพระสังฆราช (32) บางครั้งพวกเขาประกาศความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้อย่างชัดเจนในการเฉลิมฉลองทางพิธีกรรมร่วมกับพระสังฆราช เมื่อพวกเขาเฉลิมฉลองชัยบูชแห่งศีลมหาสนิท (33) ด้วยพระพรแห่งพระจิตเจ้าที่ประทานแก่พระสงฆ์ในศีลบวช พระสังฆราชจึงถือว่าพระสงฆ์เป็นผู้ร่วมงานที่จำเป็นและเป็นที่ปรึกษาในศาสนบริการ งานคำสอน การล้างบาป และการเอาใจใส่ดูแลประชากรของพระเจ้า (34) ตั้งแต่ครั้งโบราณกาลของพระศาสนจักรแล้ว เรามีหนังสือพิธีกรรมที่ประกาศถึงสิ่งนี้อย่างหนักแน่น เมื่อพวกเขาอนขอให้พระเป็นเจ้าประทาน “พระพรยศและความคิดอ่าน” ลงมายังผู้เข้ารับศีลบวช เพื่อว่าด้วยดวงใจบริสุทธิ์ พระสงฆ์จะให้ความช่วยเหลือและปกครองประชากรของพระเป็นเจ้า (35) เช่นเดียวกับในถิ่นทุรกันดาร พระเป็นเจ้าทรงแบ่งจิตของ

โมเสสให้แม่ไปยังผู้อาวุโสทั้งเจ็ดสิบคน (36) “และใช้พวกเขาเป็นผู้ช่วยในท่ามกลางประชากร เขาจึงปกครองมหาชนจำนวนนับไม่ถ้วนได้โดยง่าย” (37)

ดังนั้น เรื่องความเป็นหนึ่งเดียวกันในสังฆภาพและศาสนบริการนี้ พระสังฆราชควรถือว่าพระสงฆ์เป็นเหมือนพี่น้องและเพื่อนของตน (38) ต้องคอยเอาใจใส่เรื่องความเป็นอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสวัสดิภาพทางจิตวิญญาณของพระสงฆ์ เพราะเหนือสิ่งอื่นใด พระเป็นเจ้าทรงมอบหมายความรับผิดชอบอย่างจริงจังแก่พระสังฆราช เรื่องการดูแลความศักดิ์สิทธิ์ของพระสงฆ์ (39) พระสังฆราชต้องดูแลเอาใจใส่การหล่อหลอมอบรมพระสงฆ์ของตนอย่างต่อเนื่องมากที่สุด (40) และควรรับฟังพระสงฆ์ด้วยใจยินดี ควรให้คำแนะนำและร่วมเสวนากับพระสงฆ์ในเรื่องความห่วงใยต่อบัณฑิตที่จำเป็นกับงานอภิบาลและสวัสดิภาพของสังฆมณฑล เพื่อให้สัมฤทธิ์ผล เราควรใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความจำเป็นในปัจจุบัน (41) ด้วยโครงสร้างและบรรทัดฐานที่จะกำหนดขึ้นตามกฎหมาย คณะหรือสภาสงฆ์ (42) ซึ่งเป็นตัวแทนของพระสงฆ์ทุกองค์ ด้วยคำแนะนำนี้ คณะตัวแทนพระสงฆ์จะสามารถช่วยเหลือพระสังฆราชอย่างมีประสิทธิภาพในการบริหารสังฆมณฑล

พระสงฆ์ต้องไม่ละเลยต่อสังฆภาพที่สมบูรณ์ของพระสังฆราช ต้องเคารพอำนาจของพระคริสตเจ้าองค์ชุมพบาลในตัวของพระสังฆราช ดังนั้น พวกเขาต้องยื่นหยัดเคียงข้างด้วยความรักและความนบนอบอย่างจริงจัง (43) ความนบนอบแบบสงฆ์อันเปี่ยมไปด้วยจิตคารมแห่งความร่วมมือนี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในศาสนบริการแห่งพระสังฆราช ที่มอบให้พระสงฆ์ผ่านทางศีลบวชและภารกิจทางกฎหมาย (44)

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระสงฆ์กับพระสังฆราชเป็นสิ่งจำเป็นมากขึ้นในทุกวันนี้ เพราะด้วยเหตุผลนานาประการ ในยุคปัจจุบัน การประกาศข่าวดีไม่เพียงจำเป็นต้องทำในหลายรูปแบบ แต่บ่อยครั้งยังต้องแผ่ขยายข้ามพรมแดนของเขตวัดและสังฆมณฑลหนึ่งออกไปอีกด้วย ดังนั้น ถ้าพึ่งพระสงฆ์เพียงคนเดียวไม่สามารถปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วงอย่างน่าพึงพอใจได้ พระสงฆ์สามารถทำเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อร่วมมือร่วมแรงกับพระสงฆ์องค์อื่นๆ ภายใต้การชี้นำของผู้มีอำนาจปกครองฝ่ายพระศาสนจักร

ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันฉันพี่น้องและการร่วมมือกันระหว่างพระสงฆ์

8. ด้วยอำนาจแห่งศีลบวชเข้าสู่สังฆภาพ พระสงฆ์รวมเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระสงฆ์อื่นๆ อย่างแน่นแฟ้นในภราดรภาพแห่งศีลศักดิ์สิทธิ์ ในแต่ละสังฆมณฑล พระสงฆ์ได้รับสังฆภาพภายใต้การปกครองของพระสังฆราช แม้จะได้รับมอบหมายภาระหน้าที่แตกต่างกัน กระนั้นก็ตาม พวกเขาต่างต้องปฏิบัติศาสนบริการแบบสงฆ์เพื่อมวลมนุษย์ พระสงฆ์ทุกองค์ถูกส่งไปในฐานะผู้ร่วมภารกิจเผยแผ่ธรรมเดียวกัน ไม่ว่าจะปฏิบัติศาสนบริการในเขตวัดหรือเขตวัดพิเศษ สิ่งนี้เป็นความจริงในทุกกรณี ไม่ว่าพวกเขาจะอุทิศตนทำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์หรืองานสอน ไม่ว่าจะใช้แรงงาน พวกเขาล้วนร่วมอยู่ในกลุ่มของคนงาน ไม่ว่าภารกิจนั้นต้องได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจปกครองและหน่วยงานปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ที่สุดแล้ว ไม่ว่าจะทำให้บางภารกิจเผยแผ่ธรรมอื่นสำเร็จไปหรือทำงานที่ออกแบบเพื่อการเผยแผ่ธรรม ที่จริง ทุกคนต้องร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันในการสร้างเสริมพระกายของพระคริสตเจ้า ซึ่งในยุคสมัยปัจจุบันจำเป็นต้องมีภาระหน้าที่หลากหลายและใช้วิธีการใหม่ๆ สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือ พระสงฆ์ทุกองค์ไม่ว่าจะเป็นพระสงฆ์สังกัดสังฆมณฑล หรือพระสงฆ์สังกัดคณะนักบวช ช่วยเหลือกันและกันอยู่เสมอเพื่อจะได้เป็นเพื่อนร่วมงานแห่งความจริง (45) ดังนั้น แต่ละคนจึงเป็นหนึ่งเดียวกันกับสมาชิกคนอื่นๆ ในสังฆภาพนี้ ด้วยสายใยพิเศษแห่งความรัก ศาสนบริการและความเป็นพี่น้องกันอย่างธรรมชาติ สิ่งนี้ได้กำหนดมาตั้งแต่โบราณ

กาลในพิธีกรรม เมื่อพระสงฆ์ที่ร่วมอยู่ในพิธีบวชได้รับเชิญให้ร่วมปกมือกับพระสังฆราชผู้ทำพิธีเหนือผู้รับศีลบวช และด้วยดวงใจหนึ่งเดียวกันร่วมกันถวายบูชามิสซาแห่งศีลมหาสนิทศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น พระสงฆ์ทุกองค์และแต่ละองค์เป็นหนึ่งเดียวกันกับเพื่อนพระสงฆ์ด้วยสายใยแห่งความรัก การสวดภาวนา และความร่วมมือโดยสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาได้ประกาศยืนยันความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งพระคริสตเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้สานุศิษย์เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระบิดาทรงส่งพระบุตรมา (46)

ดังนั้น พระสงฆ์ที่สูงวัยกว่าควรรับพระสงฆ์ที่อ่อนวัยกว่าเหมือนน้องแท้ๆ และช่วยเหลือพวกเขาในการปฏิบัติภารกิจแรกที่ได้รับมอบหมายและทำหน้าที่ของพระสงฆ์ ยิ่งกว่านั้น พระสงฆ์อาวุโสควรพยายามทำความเข้าใจกับสภาพจิตใจของพระสงฆ์หนุ่ม แม้จิตใจของพระสงฆ์หนุ่มจะแตกต่างจากสภาพจิตใจของตน และติดตามโครงการของพวกเขาด้วยความปรารถนาดี ในทำนองเดียวกัน พระสงฆ์หนุ่มควรให้ความเคารพต่อวัยวุฒิและประสบการณ์ของพระสงฆ์อาวุโส ควรขอคำแนะนำและให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจกับพวกท่านในทุกสิ่งเกี่ยวกับการดูแลรักษาวิญญาณ ด้วยจิตตารมณ์แห่งภราดรภาพ พระสงฆ์ควรมีไมตรีจิต (47) บ่มเพาะความเมตตา กรุณา และแบ่งปันประโยชน์สุขส่วนรวม (48) พวกเขาควรเป็นห่วงเป็นใยบรรดาผู้ป่วย ผู้ทนทุกข์ทรมาน ผู้ที่ต้องแบกรับภาระหนักเกินไป ผู้โดดเดี่ยว ผู้พลัดพรากจากบ้านเกิดเมืองนอน และผู้ที่ถูกข่มเหงรังแก (49) พวกเขาควรร่วมชุมนุมกันด้วยความยินดีและร่าเริงเบิกบานเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยระลึกถึงคำเชื้อเชิญของพระคริสตเจ้าต่อบรรดาสานุศิษย์ที่เหนือล้ำว่า “ท่านทั้งหลายจงมาพักผ่อนกับเราตามลำพังในที่สงัดระยะหนึ่งเถิด” (มก 6:31) นอกจากนี้ เพื่อที่พระสงฆ์จะสามารถช่วยเหลือกันและกันในการพัฒนาชีวิตฝ่ายจิตและฝ่ายสติปัญญา เพื่อสามารถร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการปฏิบัติศาสนบริการและช่วยป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยว นับเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรริเริ่มให้พระสงฆ์ได้ใช้ชีวิตร่วมกันบางประการ หรือร่วมแบ่งปันกิจกรรมบางอย่างในชีวิตแก่กันและกัน อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้อาจมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความจำเป็นส่วนบุคคลและด้านการอภิบาล เช่น การพักอาศัยอยู่ด้วยกันในกรณีที่สามารถเป็นไปได้ การรับประทานอาหารร่วมกัน หรืออย่างน้อยจัดให้มีการประชุมเป็นประจำและสม่ำเสมอ เป็นต้น นอกนั้นเราควรให้ความสำคัญและส่งเสริมด้วยความกระตือรือร้นต่อสมาคมทั้งหลายเหล่านั้น ซึ่งได้รับการยอมรับจากหน่วยงานปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบของพระศาสนจักร และส่งเสริมให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์แบบสงฆ์ในศาสนบริการ โดยใช้กฎแห่งการดำรงชีวิตที่เหมาะสม และได้รับอนุมัติแล้ว และด้วยการช่วยเหลือกันฉันพี่น้อง โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้บริการต่อฐานันดรสงฆ์ทั้งปวง

ในที่สุด ด้วยเหตุผลของความเป็นหนึ่งเดียวกันในสังฆภาพ พระสงฆ์ควรตระหนักว่าตนเองมีภาระหน้าที่เป็นพิเศษต่อพระสงฆ์ที่ต้องทำงานหนักในสภาวะที่ยากลำบาก พวกเขาควรให้ความช่วยเหลือพระสงฆ์เหล่านั้นได้ทันที และถ้ามีความจำเป็น ตักเตือนกันด้วยความสุขุมรอบคอบ นอกจากนี้ ควรปฏิบัติต่อผู้ที่พลาดพลั้งไปในบางเรื่องด้วยความรักฉันพี่น้องและใจกว้างเสมอ สวดภาวนาต่อพระเป็นเจ้าเพื่อพวกเขา และปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยเพื่อนพี่น้องที่แท้จริง

พระสงฆ์ดำรงชีวิตติดต่อกับฆราวาส

9. แม้ว่าโดยอำนาจของศีลบวช พระสงฆ์แห่งพันธสัญญาใหม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญและจำเป็นที่สุดของบิดาและอาจารย์ในท่ามกลางคณะสงฆ์และเพื่อประชากรของพระเป็นเจ้า กระนั้นก็ดี รวมถึงสัตบุรุษของพระคริสตเจ้า สานุศิษย์ทั้งของพระเป็นเจ้า ถูกสร้างมาเพื่อมีส่วนร่วมในพระอาณาจักรโดยพระคุณแห่งการเรียก

ของพระเป็นเจ้า (50) ด้วยว่าพระสงฆ์คือพี่น้องในหมู่พี่น้อง (51) กับบรรดาผู้เกิดใหม่ในศีลล้างบาปทั้งหมด พวกเขาทุกคนเป็นอวัยวะในพระกายของพระคริสตเจ้าหนึ่งเดียว โดยที่การเสริมสร้างนี้เป็นข้อเรียกร้องต่อเราทุกคน (52)

ดังนั้น พระสงฆ์ต้องทำหน้าที่ผู้นำในการแสวงหาสิ่งของของพระเยซูคริสตเจ้า ไม่ใช่สิ่งของของตนเอง (53) พวกเขาต้องทำงานร่วมกับสัตบุรุษ และในท่ามกลางสัตบุรุษ พระสงฆ์กระทำตนเป็นแบบอย่างของพระอาจารย์ ผู้ประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์ “มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์” (มธ 20:28) พระสงฆ์ต้องยอมรับและส่งเสริมด้วยความจริงใจต่อศักดิ์ศรีของฆราวาสและบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสมกับพวกเขาในภารกิจของพระศาสนจักร ต้องให้ความเคารพอย่างสูงสุดต่ออิสรภาพอันยุติธรรมที่ทุกคนในนครแห่งโลกนี้สมควรได้รับ พระสงฆ์ต้องรับฟังฆราวาสด้วยความเต็มใจ พิจารณาความต้องการของพวกเขาด้วยจิตตารมณ์แห่งความเป็นพี่น้องกัน ตระหนักถึงประสบการณ์และสมรรถภาพด้านที่แตกต่างกันในกิจกรรมของมนุษย์ เพื่อที่พระสงฆ์ร่วมกับฆราวาสจะสามารถทำความเข้าใจสัญญาณแห่งกาลเวลาได้ในขณะที่ทดสอบจิตใจให้เห็นว่าเป็นของพระเป็นเจ้าหรือไม่ (54) พระสงฆ์ควรค้นหาด้วยสำนึกแห่งความเชื่อ ยอมรับด้วยความปีติยินดี และสนับสนุนพระพรพิเศษของฆราวาสอันหลากหลาย ตั้งแต่ต่ำต้อยที่สุดจนถึงสูงส่งที่สุด ด้วยความพากเพียร ในบรรดาพระพรอื่นๆ ของพระเป็นเจ้าซึ่งมีอยู่อย่างบริบูรณ์ในหมู่ฆราวาส บุคคลเหล่านี้ควรค่าแก่การกล่าวถึงเป็นพิเศษ เนื่องจากมีฆราวาสเพียงไม่กี่คนที่สนใจชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณที่ลึกซึ้ง ในทำนองเดียวกัน พระสงฆ์ควรไว้วางใจมอบหมายหน้าที่การรับใช้พระศาสนจักรแก่ฆราวาส ยอมให้เขามีอิสระและมีพื้นที่ในการลงมือทำงาน อันที่จริง ในโอกาสเหมาะสม พระสงฆ์ควรเชิญชวนให้ฆราวาสร่วมรับผิดชอบกิจการฝ่ายโลกตามความคิดริเริ่มของเขา (55)

ในที่สุด พระสงฆ์ได้รับมอบหมายให้อยู่ท่ามกลางฆราวาสเพื่อนำพวกเขาไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันในความรัก “จงรักกันฉันพี่น้อง จงคิดว่าผู้อื่นดีกว่าตน” (รม 12:10) ดังนั้น ต้องถือเป็นงานของพระสงฆ์ที่จะประสานความแตกต่างทางจิตใจในลักษณะที่ไม่มีใครต้องรู้สึกเป็นคนแปลกหน้าในชุมชนของสัตบุรุษ พวกเขาเป็นผู้ปกป้องประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ที่กระทำในนามของพระสังฆราช ในเวลาเดียวกัน พวกเขาเป็นผู้ยืนยันความจริงที่หนักแน่นมั่นคง ด้วยเกรงว่าสัตบุรุษจะถูกพัดพาไปกับกระแสลัทธิความเชื่อต่างๆ (56) พวกเขาเป็นหนึ่งในเดียวกันด้วยความหวังายเป็นพิเศษต่อผู้ที่ห่างเหินจากศีลศักดิ์สิทธิ์ หรือบางครั้งแม้กระทั่งห่างเหินจากความเชื่ออันที่จริง ในฐานะของนายชุมพาบาลที่ดี พระสงฆ์ไม่ควรหยุดที่จะออกไปแสวงหากันเหล่านี้

ขอให้จดจำคำตักเตือนของสภาสังคายนาที่เกี่ยวกับความเชื่อและการปฏิบัติตนเพื่อส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชนทั่วโลก ขอให้พระสงฆ์ไม่ลืมบรรดาพี่น้องที่ไม่ได้อยู่ร่วมกับเราในชุมชนของพระศาสนจักรอย่างสมบูรณ์

ท้ายที่สุด พระสงฆ์ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ที่ไม่ยอมรับพระคริสตเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพ้นของพวกเขา (57)

ฝ่ายสัตบุรุษ ควรตระหนักถึงภาระหน้าที่ต่อพระสงฆ์ และด้วยความกตัญญูตงูวาทิ ควรติดตามพระสงฆ์ผู้เป็นนายชุมพาบาลและบิดา ในทำนองเดียวกัน สัตบุรุษควรร่วมกันแบ่งเบาความหวังใยของพระสงฆ์ ควรช่วยเหลือพระสงฆ์ด้วยการสวดภาวนาและทำงานเท่าที่จะทำได้ เพื่อพระสงฆ์จะสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ได้ง่ายดายขึ้น และสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น (58)

ก. การจัดพระสงฆ์ไปปฏิบัติงาน และกระแสเรียกของพระสงฆ์

การจัดพระสงฆ์ไปปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม

10. พระคุณฝ่ายจิตวิญญาณที่พระสงฆ์ได้รับเมื่อรับศีลบวช จัดเตรียมไว้ไม่ใช่สำหรับภารกิจที่จำกัดและมีขอบเขตแคบๆ แต่สำหรับภารกิจแห่งความรอดพ้นที่มีขอบเขตกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และเป็นสากล “จนถึงสุดปลายแผ่นดิน” (กจ 1:8) และสำหรับทุกๆ ศาสนนบริการแบบสงฆ์ที่ร่วมอยู่ในความเป็นสากลของภารกิจที่พระคริสตเจ้าได้มอบหมายให้บรรดาอัครสาวก สังฆภาพของพระคริสต์ที่พระสงฆ์ต่างมีส่วนร่วมโดยแท้จริง มีจุดมุ่งหมายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพื่อประชากรทุกคนในทุกยุคสมัย และสังฆภาพนี้ไม่มีข้อจำกัดด้านเชื้อชาติ สัญชาติ หรือยุคสมัย ดังที่ท่านเมลกีเซเดคได้เป็นแบบอย่างตามรหัสธรรมล้ำลึกมาก่อนหน้านี้แล้ว (59) ดังนั้น ขอให้พระสงฆ์พึงระลึกไว้เสมอว่าการเอาใจใส่ดูแล วัดทุกแห่งต้องเป็นความห่วงใยเป็นส่วนตัวของคุณ เพราะฉะนั้น พระสงฆ์ในสังฆมณฑลที่มีกระแสเรียกมาก เมื่อได้รับอนุญาตจากประมุขในเขตท้องที่ (พระสังฆราช) ควรเต็มใจและพร้อมที่จะอาสาสมัครไปทำงานในภูมิภาคอื่น ในมิสซังอื่น หรือในกิจการอื่นที่ขาดแคลนพระสงฆ์

กฎเกี่ยวกับการส่งพระสงฆ์ไปอยู่ในอำนาจปกครองและออกจากอำนาจปกครองของพระสังฆราชนั้น จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข โดยรักษาขนบธรรมเนียมโบราณไว้ แต่กฎนี้ควรสอดคล้องกับความต้องการด้านงานอภิบาลในสมัยปัจจุบัน ในท้องถิ่นที่การจัดสรรพระสงฆ์ด้วยจิตตารมณ์แบบธรรมทูตที่แท้จริงเป็นสิ่งจำเป็น เราต้องไม่เพียงแต่จัดการให้เกิดการจัดสรรพระสงฆ์ที่ดีขึ้น แต่ต้องให้ความช่วยเหลืองานอภิบาลเฉพาะด้าน ตามความจำเป็นด้วย ไม่ว่าจะเป็นในท้องถิ่นหรือประเทศใดก็ตาม เพื่อให้วัตถุประสงค์นี้สำเร็จไป เราควรจัดตั้งสามเณรย้ายนานาชาติ สังฆมณฑลเฉพาะถิ่น หรือเขตปกครองมิสซัง (Personal Prelatures or Vicariates) เป็นต้น โดยอาศัยสถาบันเหล่านี้ ด้วยอำนาจตามสมณบัญญัติของสถาบันเหล่านี้และด้วยความเคารพต่อสิทธิของพระสังฆราชผู้เป็นประมุขอยู่เสมอ พระสงฆ์จะได้รับการฝึกอบรมหรือถูกส่งเข้าไปอยู่ในอำนาจปกครองเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของพระศาสนจักรทั้งหมด

พระสงฆ์ไม่ควรถูกส่งไปเพียงลำพังคนเดียวในสนามการทำงานใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท้องถิ่นที่ไม่คุ้นเคยอย่างสิ้นเชิงทั้งภาษาและประเพณี แต่ตามแบบอย่างสานุศิษย์ของพระคริสต์ (60) พวกเขาควรถูกส่งไปด้วยกันสองหรือสามคน เพื่อสามารถช่วยเหลือกันและกันได้ ในทำนองเดียวกัน เราควรดูแลชีวิตฝ่ายจิตของพระสงฆ์ รวมถึงสุขภาพจิตและสุขภาพกายด้วยความรอบคอบ และตราบเท่าที่เป็นไปได้ ควรปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมและสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับความจำเป็นและสมรรถภาพเฉพาะบุคคลของพระสงฆ์ ในเวลาเดียวกัน นับเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง หากพระสงฆ์ที่ถูกส่งไปทำงานในประเทศที่ใหญ่สำหรับพวกเขา นอกจากจะรู้ภาษาท้องถิ่นเป็นอย่างดีแล้ว เขายังต้องเข้าใจลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาและสังคมของผู้คนที่พวกเขาถูกส่งไปปรับใช้ เพื่อสื่อสารกับคนเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น ดังตัวอย่างนักบุญเปาโลอัครสาวกที่กล่าวถึงตนเองว่า “แม้ว่าข้าพเจ้าเป็นอิสระ ข้าพเจ้าก็ยอมเป็นทาสรับใช้ทุกคน เพื่อเอาชนะใจผู้อื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ข้าพเจ้าทำตนเป็นชาวยิวในหมู่ชาวยิวเพื่อเอาชนะใจชาวยิว” (1 คร 9:19-20)

พระสงฆ์ต้องห่วงใยในกระแสเรียกการเป็นพระสงฆ์

11. พระผู้เป็นชุมพาบาลและพระสังฆราชของวิญญาณของเรา (61) ทรงตั้งพระศาสนจักรของพระองค์ขึ้น เพื่อให้ประชากรที่ทรงเลือกสรรและได้กู้ด้วยพระโลหิต (62) ได้มีพระสงฆ์ไปจนถึงสิ้นพิภพ และบรรดาคริสตชนจะ

ไม่เป็นดังฝูงแกะที่ปราศจากนายชุมพบาล (63) โดยตระหนักถึงพระประสงค์ของพระคริสตเจ้าดังกล่าวนี้ และโดยการคล้อยใจของพระจิตเจ้า บรรดาอัครสาวกถือว่าเป็นหน้าที่ของตนในการคัดเลือกบุคคล “ซึ่งจะสอนคนอื่นต่อไปได้” (2 ทธ 2:2) ดังนั้น หน้าที่นี้จึงเป็นส่วนหนึ่งในการกิจของพระสงฆ์ ซึ่งพระสงฆ์ทุกคนก็ต้องมีส่วนร่วมในการเอาใจใส่ดูแลพระศาสนจักรทั้งหมด เพื่อมิให้ศาสนบริการสำหรับประชากรของพระเป็นเจ้าบนโลกนี้ต้องขาดพร่องไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกัปตันเรือและกลาสีต่างมีผลประโยชน์ร่วมกัน (64) ขอให้เราสอนคริสตชนทั้งหลายว่าเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะให้ความร่วมมือกับพระสงฆ์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง โดยการสวดภาวนาและกระทำกิจศรัทธาอื่นเท่าที่จะทำได้อย่างสม่ำเสมอ (65) เพื่อให้พระศาสนจักรมีจำนวนพระสงฆ์เพียงพอที่จะปฏิบัติภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร ดังนั้น ในเบื้องต้นถือเป็นหน้าที่ของพระสงฆ์ โดยการเทศน์สอนและแบบอย่างชีวิตของพวกเขา เพื่อแสดงออกถึงจิตตารมณ์แห่งการรับใช้และความปีติยินดีแห่งปีศาจ อันจะเป็นการพิสูจน์ให้สัตบุรุษเห็นถึงความดีเลิศและความจำเป็นของสังฆภาพ จากนั้นพระสงฆ์ควรดูแลให้แน่ใจว่าทั้งเยาวชนและผู้ใหญ่ที่พวกเขาพิจารณาเห็นว่าเหมาะสมจะรับเข้าสู่สังฆภาพ ควรได้รับเรียกจากพระสังฆราชให้รับศีลบวช เว้นไว้แต่กรณีที่ไม่ได้พยายามหรือไม่สะดวกในการช่วยเหลือพวกเขาให้เตรียมตัวสำหรับกระแสเรียกนี้ เราต้องเคารพอิสรภาพทั้งภายในและภายนอกของพระสงฆ์ที่ลงมือปฏิบัติอยู่เสมอ ความขยันหมั่นเพียรและการให้คำแนะนำด้านจิตวิญญาณอย่างระมัดระวังเป็นประโยชน์อย่างมากในความพยายามนี้ พ่อแม่ ครู และทุกคนที่เกี่ยวข้อง ควรให้การศึกษแก่เด็กและเยาวชน ควรเตรียมพวกเขาให้ตระหนักถึงความห่วงใยที่พระเป็นเจ้าทรงมีต่อฝูงแกะของพระองค์ ให้พวกเขาพิจารณาไตร่ตรองถึงความจำเป็นของพระศาสนจักร และได้รับการเตรียมพร้อมเพื่อตอบสนองด้วยน้ำใจดีเมื่อพระเป็นเจ้าทรงเรียก โดยตอบรับพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” (อสย 6:8) อย่างไรก็ตาม พระสุรเสียงเรียกของพระเป็นเจ้านี้ มิใช่ผู้ที่จะเป็นพระสงฆ์ในอนาคตจะได้ยินแบบปกติธรรมดา แต่ควรสังเกตและวินิจฉัยจากเครื่องหมายต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นคริสตชนที่สุขุมได้เห็นถึงน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้าในแต่ละวัน พระสงฆ์ควรเฝ้าสังเกตเครื่องหมายเหล่านี้อย่างระมัดระวัง (66)

เพราะฉะนั้น ขอแนะนำอย่างแข็งขันให้พระสงฆ์มีส่วนร่วมในกิจการส่งเสริมกระแสเรียก ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของสังฆมณฑลหรือระดับประเทศ (67) ในบทเทศน์ ในการสอนคำสอน และในบทความข้อเขียนต่างๆ พระสงฆ์ต้องบอกให้ชัดเจนว่าพระศาสนจักรท้องถิ่นและทั่วโลกต้องการอะไร และอธิบายให้เห็นชัดเจนว่าหน้าที่ของพระสงฆ์มีลักษณะเช่นไร และดีเลิศเพียงใด งานของพระสงฆ์มีทั้งความรับผิดชอบสูงและความชื่นชมยินดีอย่างเปี่ยมล้น ซึ่งบรรดาปีศาจแห่งพระศาสนจักรสอนว่า งานนี้ทำให้ความรักอันยิ่งใหญ่ของพระคริสตเจ้าเป็นที่ประจักษ์ (68)

บทที่ 3

ชีวิตของพระสงฆ์

ก. กระแสเรียกของพระสงฆ์ผู้ชีวิตที่สมบูรณ์

การเรียกพระสงฆ์ให้ถือความศักดิ์สิทธิ์

12. พระสงฆ์ถูกสร้างให้คล้ายคลึงกับพระคริสตเจ้าผู้เป็นสงฆ์โดยทางศีลบวช เพื่อจะได้ร่วมมือกับพระสังฆราชในการทำงานสร้างเสริมและดูแลพระศาสนจักร ซึ่งเป็นพระกายทั้งครบของพระคริสตเจ้า ปฏิบัติงานในฐานะศาสนบริกรของพระองค์ผู้ทรงเป็นศีรษะ เหนือเช่นเดียวกับคริสตชนทุกคน พระสงฆ์ได้รับศีลล้างบาปอันเป็นสัญลักษณ์และพระคุณของกระแสเรียกและพระหรรษทานที่เมื่อนุญจะอ่อนแอ (1) พวกเขาสามารถและต้องแสวงหาความสมบูรณ์ตามพระวาจาของพระคริสตเจ้าที่ว่า “ท่านจงเป็นคนคืออย่างสมบูรณ์ ดังที่พระบิดาเจ้าสวรรค์ของท่านทรงความคืออย่างสมบูรณ์เถิด” (มธ 5:48) อย่างไรก็ตาม พระสงฆ์มุ่งสู่ความบริบูรณ์ในรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะ พวกเขาถวายตัวต่อพระเป็นเจ้าในรูปแบบใหม่ในศีลบวช และได้กลายเป็นเครื่องมือที่มีชีวิตของพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นสงฆ์นิรันดร์ โดยพวกเขาจะสามารถปฏิบัติภารกิจอันนำพิสงฆของพระองค์ อันจะช่วยเสริมสร้างมนุษยชาติทั้งมวลให้สมบูรณ์ขึ้นมาใหม่ด้วยฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบนได้ในที่สุด (2) ดังนั้น เนื่องจากพระสงฆ์ทุกองค์ต่างลงมือทำงานแทนพระคริสตเจ้าในรูปแบบของตนเอง ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระหรรษทานพิเศษ เพื่อให้สามารถรับใช้ผู้ที่พระเป็นเจ้าทรงมอบหมายไว้กับเขาและประชากรของพระเป็นเจ้าทั้งมวล พระสงฆ์ควรเจริญชีวิตในพระหรรษทานของพระองค์ผู้ทรงมอบหมายภารกิจให้ เพราะความอ่อนแอฝ่ายเนื้อหนังนี้เองที่นำความศักดิ์สิทธิ์มาสู่พระองค์ ผู้ซึ่งสำหรับเราแล้วเป็นมหาสมณะผู้สูงส่ง “เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ไร้ความผิด ไร้มลทิน แยกจากคนบาปทั้งปวง” (ฮบ 7:26)

พระคริสตเจ้าผู้ที่พระบิดาเจ้าทรงทำให้ศักดิ์สิทธิ์ ถวายพระองค์ และถูกส่งมายังโลกนี้ (3) “ทรงมอบพระองค์เพื่อเรา เพื่อให้ไถ่กู้เราจากความอธรรมทั้งหลาย ชำระประชากรให้บริสุทธิ์เพื่อเป็นประชากรของพระองค์ และเป็นผู้ปรารถนาที่จะทำแต่ความดี” (ทต 2:14) ดังนั้น โดยผ่านทางกรับทนมาน จึงเสด็จสู่พระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ (4) ในทำนองเดียวกัน พระสงฆ์ผู้ถวายตัวภายใต้การเจิมของพระจิตเจ้าและถูกส่งไปโดยพระคริสตเจ้า จึงต้องกำราบกิจการฝ่ายเนื้อหนังและอุทิศตนทั้งสิ้นเพื่อรับใช้มนุษย์ โดยวิธีนี้เองที่พวกเขาสามารถก้าวหน้าในความศักดิ์สิทธิ์ที่พระคริสตเจ้าทรงมอบให้ เพื่อให้พวกเขาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (5)

ดังนั้น ผู้ที่ปฏิบัติศาสนบริกรแห่งพระจิตและความยุติธรรม (6) จึงเป็นพยานยืนยันถึงชีวิตในพระจิตเจ้า ครอบงำที่พวกเขาเปิดรับพระจิตของพระคริสตเจ้า ผู้ประทานชีวิตและทรงนำทางพวกเขา สิ่งที่น่าทึ่งของพระสงฆ์ไปสู่ความครบสมบูรณ์ได้แก่ การประกอบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ประจำวันและศาสนบริกรทั้งสิ้นที่พวกเขาปฏิบัติร่วมกับพระสังฆราชและเพื่อนพระสงฆ์ ความศักดิ์สิทธิ์มีส่วนอย่างมากในการช่วยให้พระสงฆ์ปฏิบัติศาสนบริกรทั้งหลายอย่างได้ผล แม้พระหรรษทานศักดิ์สิทธิ์จะสามารถใช้ศาสนบริกรทั้งหลายที่แม้จะไม่คู่ควร ก็สามารถทำงานการไถ่กู้ให้รอดพ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระนั้นก็ตาม เพื่อให้งานอันนำมหัศจรรย์ของพระองค์เป็นที่ประจักษ์ โดยส่วนใหญ่แล้วพระเป็นเจ้าทรงเลือกผู้ที่เปรี๊ยะรับฤทธิ์อำนาจและการชี้นำของพระจิตเจ้า และผู้ที่ซื่อสัตย์

กับพระคริสตเจ้าและมีความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตจนสามารถกล่าวพร้อมกับนักบุญเปาโลว่า “ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ มิใช่ตัวข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสตเจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า” (กท 2:20)

ดังนั้น เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามความปรารถนาในด้านการอภิบาล ในการฟื้นฟูพระศาสนจักรขึ้นใหม่เรื่องการประกาศข่าวดีทั่วแผ่นดิน และเรื่องการเสวนากับโลกยุคปัจจุบัน สถาศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ขอวิงวอนให้พระสงฆ์ทุกองค์มุ่งมั่นเจริญชีวิตในความศักดิ์สิทธิ์อยู่ตลอดเวลา อันจะทำให้พวกเขาเป็นเครื่องมือที่ดีขึ้นในการรับใช้ประชากรของพระเป็นเจ้าทั้งหมด โดยใช้วิธีการทั้งหลายที่พระศาสนจักรรับรองเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายนี้ (7)

พระสงฆ์จำเป็นต้องมีความศักดิ์สิทธิ์เพื่อปฏิบัติหน้าที่ 3 ประการ

13. พระสงฆ์ปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความจริงใจและไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยในพระจิตแห่งพระคริสตเจ้า จะบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์ด้วยความจริงแท้

ในฐานะที่พระสงฆ์เป็นศาสนบริกรแห่งพระวาจาของพระเป็นเจ้า แต่ละวันพวกเขาต้องอ่านและฟังพระวาจาของพระเป็นเจ้า โดยมีภารกิจคือสอนพระวาจานั้นแก่ผู้อื่น ถ้าหากกระทำดังนี้แล้ว พวกเขาก็ได้รับเอาพระวาจานั้นไว้ในจิตใจ เจริญก้าวหน้าเป็นผู้ติดตามพระผู้เป็นเจ้าที่สมบูรณ์ขึ้นทุกวัน ดังที่นักบุญเปาโลกล่าวไว้ในจดหมายถึงทิโมธีว่า “จงเอาใจใส่และอุทิศตนในเรื่องเหล่านี้ เพื่อให้ทุกคนแลเห็นความก้าวหน้าของท่าน จงดูแลทั้งตนเองและคำสั่งสอน จงมั่นคงต่อไปในเรื่องดังกล่าว เพราะเมื่อทำเช่นนี้ ท่านจะช่วยทั้งตนเองและผู้ที่ฟังท่านให้รอดพ้น” (1 ทธ 4:15-16) ขณะที่พระสงฆ์แสวงหาวิธีการต่างๆ ที่จะสอนผู้อื่นถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น (8) พวกเขาจะเข้าใจชัดเจนถึง “ความไพบูลย์สุดที่จะหยั่งรู้ได้ของพระคริสตเจ้า” (อฟ 3:8) และพระปรีชาญาณอันมากมายของพระเป็นเจ้า (9) ถ้าพวกเขาระลึกอยู่เสมอว่าพระเป็นเจ้าทรงเป็นผู้เปิดดวงใจของมนุษย์ (10) และระลึกว่าพลังอำนาจมิได้มาจากพวกเขาเอง แต่มาจากฤทธิ์อำนาจของพระผู้เป็นเจ้า (11) ในความจริงแท้ของการเทศน์สอนพระวาจาของพระเป็นเจ้า พวกเขาจะถูกชักนำให้ใกล้ชิดกับพระคริสตเจ้าพระอาจารย์ และได้รับการชี้นำจากพระจิตของพระองค์ ดังนั้น ผู้ที่อยู่ร่วมชีวิตสนิทกับพระคริสตเจ้าย่อมร่วมส่วนอยู่ในความรักของพระเป็นเจ้า รหัสธรรมล้ำลึกแห่งความรักซึ่งซ่อนเร้นอยู่มาตั้งแต่ปฐมกาล (12) จึงได้รับการเผยแสดงในองค์พระคริสตเจ้า

พระสงฆ์ทำหน้าที่เป็นตัวแทนพิเศษของพระคริสตเจ้าในฐานะศาสนบริกรในการประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีบูชาขอบพระคุณ ซึ่งพระคริสตเจ้าทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้น ดังนั้น พระสงฆ์จึงได้รับเชิญให้ถือตามความหมายจากพิธีกรรมที่พวกเขาปฏิบัติ และด้วยเหตุที่พวกเขาฉลองรหัสธรรมแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระคริสตเจ้า พวกเขาจึงควรปกป้องรักษาร่างกายของตนให้ห่างไกลจากความมัวเมา ลุ่มหลง และระคะตัมหา (13) ในรหัสธรรมของการถวายเครื่องบูชาแห่งศีลมหาสนิท ซึ่งพระสงฆ์ได้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญยิ่งเพื่อให้งานขององค์พระผู้ไถ่กู้ให้รอดพ้นของเราดำเนินอยู่ต่อไปเป็นนิรันดร์ (14) และดังนั้น สภาพจึงกำชับอย่างแข็งขันให้พระสงฆ์ถวายบูชามิสซาทุกวัน ด้วยเหตุที่ แม้สัตบุรุษจะไม่สามารถร่วมการถวายบูชาได้ แต่พิธีกรรมนี้ยังคงเป็นกิจการของพระคริสตเจ้าและของพระศาสนจักร (15) ดังนั้น เมื่อพระสงฆ์ร่วมในกิจการของพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นสงฆ์ พวกเขาจึงถวายตัวเองทั้งสิ้นแด่พระเป็นเจ้า และเมื่อได้รับการบำรุงเลี้ยงด้วยพระกายของพระคริสตเจ้าแล้ว พวกเขาก็ได้ร่วมส่วนอย่างลึกซึ้งในความรักของพระองค์ ผู้ประทานพระองค์เองเป็นอาหารหล่อเลี้ยงวิญญาณของสัตบุรุษ ในทำนองเดียวกัน เมื่อโปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ก็ได้ร่วมเป็นหนึ่งในพระประสงค์และความรักของพระคริสตเจ้า สิ่งนี้เป็นความจริงอย่างที่สุด ในการปฏิบัติหน้าที่โปรดศีลอภิบาล พระสงฆ์ควรมาถึง

โดยพร้อมเพรียงกันและพร้อมเสมอที่จะ โปรดศีลลภักยาบาทุกครั้งที่เมื่อสัตบุรุษร้องขออย่างสมควร ในการสวด ทำวัตร พระสงฆ์ร่วมเสวยกับพระศาสนจักรด้วยความมุ่งมั่นที่จะสวดภาวนาในนามของมนุษยชาติ ร่วมกับ พระคริสตเจ้าผู้ซึ่ง “ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์เพื่อทูลขอพระกรุณาให้คนเหล่านั้น” (ฮบ 7:25)

ในขณะที่พวกเขาปกครองและเลี้ยงดูประชากรของพระเป็นเจ้า ขอให้แบบอย่างของนายชุมพบาลที่ดี กระตุ้นให้พระสงฆ์พร้อมอุทิศชีวิตเพื่อแกะของตน (16) พร้อมทั้งจะเสวยสละอย่างสูงสุดตามแบบอย่างของพระสงฆ์ ซึ่งแม้ในยุคสมัยของเรา ยังคงไม่ล้าสมัยที่จะพลีชีพของตน เนื่องจากพระสงฆ์เป็นผู้นำความเชื่อและได้ “เข้าสู่ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์อย่างยิ่ง เฉพะพระ โลกิตของพระเยซูเจ้า” (ฮบ 10:19) พระสงฆ์จึงเข้าใกล้ชิดสนิทกับพระเป็นเจ้า “ด้วยใจจริงและเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ” (ฮบ 10:22) พระสงฆ์จึงเป็นความหวังอย่างมั่นคงเพื่อสัตบุรุษของตน (17) โดยบรรเทาใจผู้สิ้นหวังด้วยการปลอบประโลมใจ เช่นเดียวกับที่พระเป็นเจ้าทรงปลอบโยนพวกเขา (18) ในฐานะ ผู้นำชุมชน พวกเขาฝึกฝนจิตใจเพื่อเป็นผู้อภิบาลสัตบุรุษ ขอมสละความสะอาดสบายส่วนตัว ไม่แสวงหา ผลประโยชน์ส่วนตัว แต่กระทำการทั้งปวงเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เพื่อช่วยผู้คนที่รอดพ้น (19) พยายามอยู่เสมอที่จะ ปรับปรุงงานอภิบาลสัตบุรุษของตน และในกรณีที่เป็น พร้อมทั้งจะริเริ่มวิธีการอภิบาลใหม่ๆ ภายใต้การนำของ พระจิตแห่งความรัก ซึ่งเป็นไปตามพระประสงค์ (20)

ชีวิตของพระสงฆ์ต้องกลมกลืนและประสานกัน

14. ในโลกยุคปัจจุบัน ผู้คนมีภาระหน้าที่และปัญหาต่างๆ มากมาย บ่อยครั้งต้องแก้ปัญหาที่หนักหน่วงอย่างเร่งรีบ และใช้ความรู้ความสามารถในหลายๆ ด้าน จึงทำให้พวกเขาหมดสิ้นเรี่ยวแรงอย่างน่าใจหาย พระสงฆ์ก็เช่นเดียวกัน พวกเขาต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับและถูกจำกัดจากภาระหน้าที่มากมาย จึงเป็นสิ่งสมเหตุสมผลอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะ สงสัยว่าทำอะไรจึงจะประสานและรักษาสมดุลระหว่างชีวิตภายในกับกิจกรรมภายนอกอันเร่งรีบเหล่านี้ ทั้งการ ปฏิบัติศาสนบริการภายนอกเพียงอย่างเดียวหรือการอุทิศตนกระทำกิจศรัทธาแต่เพียงอย่างเดียว แม้จะเป็น ประโยชน์อยู่บ้าง แต่ก็ไม่อาจทำให้เกิดการประสานกลมกลืนที่จำเป็นสำหรับชีวิตได้ พระสงฆ์จะมีชีวิตที่สมดุล ได้ เฉพาะเมื่อปฏิบัติตามแบบอย่างพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ในการปฏิบัติศาสนบริการ อาหารของ พระองค์คือ การปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระผู้ทรงส่งพระองค์มาทำงานของพระองค์ให้สำเร็จไป (21)

เพื่อให้การทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในโลกนี้ดำเนินต่อไป พระคริสตเจ้าทรงทำงานอย่างไม่ หยุดหย่อนโดยผ่านทางพระศาสนจักร พระองค์ปฏิบัติงาน โดยผ่านทางศาสนบริการของพระองค์ และดังนั้น พระองค์ยังทรงเป็นต้นกำเนิดและต่อธารแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันของชีวิตพระสงฆ์ทั้งหลาย ถ้าพระสงฆ์สามารถ สร้างความกลมกลืนและเอกภาพในชีวิตของตน ได้ด้วยการเชื่อมประสานตนเองเข้ากับพระคริสตเจ้าเพื่อรับรู้ถึง พระประสงค์ของพระบิดา สำหรับพระสงฆ์แล้ว สิ่งนี้ทำให้พวกเขาเป็นของขวัญอันสมบูรณ์แบบสำหรับผู้ที่ พวกเขาได้รับมอบหมายให้ดูแลอภิบาล (22) ดังนั้น ในขณะที่พระสงฆ์ปฏิบัติตามแบบอย่างนายชุมพบาลที่ดี โดยเฉพาะแสดงให้เห็นถึงความรักแบบผู้อภิบาล พวกเขาจะค้นพบสายใยแห่งความสมบูรณ์อย่างพระสงฆ์ ที่เชื่อม โยงชีวิตและกิจกรรมของตนให้เป็นเอกภาพและกลมกลืนกัน ความรักแบบผู้อภิบาลนี้ (23) หลังไหลมาอย่าง พิเศษจากการถวายบูชาแห่งศีลมหาสนิท ดังนั้น การถวายบูชามิสซาจึงเป็นรากฐานและศูนย์กลางแห่งชีวิตทั้งครบ ของพระสงฆ์ สิ่งที่เกิดขึ้นบนแท่นถวายเครื่องบูชาศักดิ์สิทธิ์นั้น ผู้มีดวงใจแบบพระสงฆ์ต้องน้อมนำมาปฏิบัติด้วย เช่นกัน เรื่องนี้จะสำเร็จไปไม่ได้ นอกจากพระสงฆ์จะทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงรหัสธรรมล้ำลึกแห่งพระคริสตเจ้า

เพื่อประเมินและตรวจสอบความกลมกลืนของชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม ขอให้พระสงฆ์พิจารณาถึงงานและโครงการทั้งหมดของตน เพื่อแยกแยะว่าสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของพระเป็นเจ้า (24) นั่นคือ พิจารณาว่าพวกเขาได้ใช้ความพยายามเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายตามภารกิจแห่งข่าวดีของพระศาสนจักร ความซื่อสัตย์ต่อพระคริสตเจ้ามีอาจแยกจากความวางใจไว้ใจต่อพระศาสนจักรของพระองค์ไปได้ ความรักแบบผู้อภิบาลเรียกร้องพระสงฆ์ให้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานแบบเสียแรงเปล่า (25) แต่ให้ทำงานด้วยความผูกพันแน่นแฟ้นเป็นหนึ่งเดียวกับพระสังฆราชและเพื่อนพระสงฆ์เสมอ ถ้าแผนงานเป็นไปตามนี้แล้ว พวกเขาจะพบความกลมกลืนและเอกภาพในชีวิตตนเอง ความเป็นหนึ่งเดียวกันในภารกิจของพระศาสนจักร พวกเขาจะชิดสนิทกับองค์พระคริสตเจ้า และโดยทางพระองค์ร่วมสนิทกับพระบิดาเจ้าในองค์พระจิตเจ้า ซึ่งจะนำความบรรเทาใจและความสุขอันเต็มเปี่ยม (26)

ข. ถึงสำคัญฝ่ายจิตวิญญาณในชีวิตพระสงฆ์

ความถ่อมตนและการเชื่อฟัง

15. ในบรรดาคุณธรรมทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับพระสงฆ์ในการปฏิบัติศาสนบริการศักดิ์สิทธิ์ 'ไม่มีคุณธรรมใดจะสำคัญไปกว่าสภาพจิตใจและจิตวิญญาณที่พร้อมจะรับรู้และทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ผู้ทรงส่งพวกเขาไป ไม่ใช่ทำตามอำเภอใจตนเอง (27) ภารกิจศักดิ์สิทธิ์ที่พระจิตเจ้าทรงเรียกพวกเขาให้กระทำนั้น (28) สูงส่งเกินกว่าสติปัญญาและความสามารถของมนุษย์ทั้งหลาย "พระเจ้าทรงเลือกสรรคนทั่วโลกถือว่าอ่อนแอเพื่อทำให้ผู้แข็งแรงต้องอับอาย" (1 คร 1:27) ด้วยตระหนักถึงความอ่อนแอของตนเอง ศาสนบริการแท้ของพระคริสตเจ้าทำงานด้วยความถ่อมตน พยายามทำสิ่งที่พอพระทัยพระเป็นเจ้า (29) เปี่ยมไปด้วยพระจิตเจ้า (30) พระสงฆ์ได้รับการชี้นำจากพระองค์ผู้ทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์ทุกคนได้รับการไถ่กู้ให้รอดพ้น และเข้าใจถึงพระประสงค์ของพระเป็นเจ้านี้ และปฏิบัติตามพระประสงค์ในสภาวะการนึกคิดในชีวิตประจำวันของตน ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน พระสงฆ์เฝ้าคอยรับใช้ทุกคนที่พระเป็นเจ้าทรงส่งเขาไปดูแลตามหน้าที่งานประจำวันที่ได้รับมอบหมายและในเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิต

อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุที่ศาสนบริการแบบสงฆ์เป็นศาสนบริการของพระศาสนจักร ศาสนบริการนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์เมื่อร่วมเป็นหนึ่งเดียวตามลำดับชั้นกับพระกายทั้งครบ ดังนั้น ความรักแบบผู้อภิบาลเรียกร้องพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กรอบของความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ให้สละทิ้งน้ำใจตนเอง ยอมรับใช้พระเป็นเจ้าและพี่น้องคริสตชน ด้วยจิตตารมณ์แห่งความเชื่อ ขอให้พระสงฆ์ยอมรับและปฏิบัติตามคำสั่งของพระสันตะปาปา พระสังฆราชของตน หรือผู้ใหญ่อื่นๆ ที่ได้มอบหมายหรือแนะนำพวกเขา

ด้วยจิตใจที่มุ่งมั่น ขอให้พระสงฆ์อุทิศตนและทุ่มเทสุดกายใจ (31) ปฏิบัติภารกิจใดๆ ที่ได้รับมอบหมาย แม้จะเป็นงานที่เล็กน้อยและคำค้อย พวกเขาต้องถนอมรักษาและเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวอันจำเป็นกับบรรดาพี่น้องในศาสนบริการให้เข้มแข็ง โดยเฉพาะผู้ที่พระเป็นเจ้าทรงเลือกสรรให้เป็นผู้ปกครองพระศาสนจักรในสายตาของคนภายนอก ด้วยวิธีนี้ พวกเขาได้ร่วมลงแรงเสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้า ซึ่งเจริญเติบโตขึ้น "ในทุกกิจการแห่งการรับใช้" (32) ความนบนอบเชื่อฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมอิสรภาพอย่างมีวุฒิภาวะของผู้เป็นบุตรแห่งพระเจ้า โดยธรรมชาติของความนบนอบเชื่อฟัง จะกำหนดให้พระสงฆ์พัฒนาแนวทางและวิธีการใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานที่ได้รับแรงกระตุ้นจากความรัก เพื่อเป็นประโยชน์ต่อพระศาสนจักรยิ่งขึ้น ขอให้พระสงฆ์เสนอแผนงาน

ใหม่ๆ และพยายามทำงานด้วยความกระตือรือร้นและความกล้าหาญ เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ประชากรของ พระเป็นเจ้า แน่แน่นอน พวกเขาต้องพร้อมน้อมรับการตัดสินใจของผู้ปกครองพระศาสนจักรของพระเป็นเจ้า

ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและความนบนอบเชื่อฟังและรับผิชอบด้วยความเต็มใจ พระสงฆ์ดำเนินชีวิต ตามแบบอย่างพระคริสตเจ้า มีความรู้ในตัวเองเหมือนที่มีอยู่ในพระเยซูคริสตเจ้าผู้ “ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพทุกข์ทรมาน” ทรงเชื่อฟังจนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย (ฟป 2:7-9) ด้วยความนบนอบเชื่อฟังนี้ พวกเขา เอาชนะและชดเชยความไม่เชื่อฟังของอาดัม ดังที่อัครสาวกเป็นพยานยืนยันว่า “มวลมนุษยกลายเป็นคนบาปเพราะ ความไม่เชื่อฟังของมนุษย์คนเดียวฉันใด มวลมนุษย์ก็จะเป็นผู้ชอบธรรมเพราะความเชื่อฟังของมนุษย์คนเดียวฉัน นั้น” (รม 5:19)

การเลือกและยกย่องการถือพรหมจรรย์ในฐานะเป็นพระคุณพิเศษ

16. พระเยซูคริสตเจ้าทรงชี้แนะให้ถือพรหมจรรย์อย่างแท้จริงและตลอดเวลาเพราะเห็นแก่อาณาจักร สวรรค์ (33) ตั้งแต่โบราณกาลมาจนถึงยุคสมัยของเราในปัจจุบันนี้ ศักดิ์บุญมากมาขอมรับโดยสมัครใจและถือ ปฏิบัติกันมาอย่างน่ายกย่อง พระศาสนจักรจึงถือเป็นคุณค่าที่ยิ่งใหญ่เป็นพิเศษสำหรับชีวิตแบบพระสงฆ์ ในเวลา เดียวกัน การถือพรหมจรรย์เป็นเครื่องหมายและเครื่องกระตุ้นให้เกิดความรักแบบผู้อภิบาล และเป็นบ่อเกิดอย่าง วิเศษของความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณ ใน โลกนี้ (34) อันที่จริง การถือพรหมจรรย์มิได้เป็นข้อเรียกร้องตามธรรมชาติ ของสังฆภาพ ดังจะเห็นได้จากแนวทางปฏิบัติของพระศาสนจักรในยุคแรกๆ (35) และประเพณีของพระศาสนจักร ฝ่ายตะวันออก ทั้งนี้ นอกจากผู้ที่เลือกถือพรหมจรรย์ด้วยพระพรของพระเป็นเจ้าเช่นเดียวกับพระสังฆราชทุกองค์ ยังมีพระสงฆ์ผู้ประกอบคุณงามความดีที่แต่งงานด้วยเช่นกัน ถึงแม้สภาพสังคายนานี้จะแนะนำให้ถือพรหมจรรย์แบบที่ พระศาสนจักรกำหนด แต่สภาพสังคายนานี้ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายแต่ประการใดที่จะเปลี่ยนกฎวินัยที่ต่างกัน ซึ่งมิ การถือปฏิบัติกันโดยชอบด้วยธรรมเนียมวินัยในพระศาสนจักรฝ่ายตะวันออก สภาพสังคายนานี้ขอเตือนใจตลอดไปว่า ผู้ที่ ได้รับสังฆภาพและแต่งงาน ต้องรักษากระแสเรียกศักดิ์สิทธิ์ของตน เพื่อสามารถอุทิศชีวิตแด่ผู้ที่พระเป็นเจ้าทรง มอบไว้กับเขาอย่างเต็มที่และด้วยน้ำใจกว้างต่อไป (36)

โดยแท้จริงแล้ว การถือพรหมจรรย์เหมาะกับสังฆภาพในหลายๆ แง่มุม ด้วยว่าภารกิจทั้งปวงของพระสงฆ์ เป็นการอุทิศเพื่อรับใช้มนุษย์ใหม่ ซึ่งพระคริสตเจ้าผู้มีชัยชนะเหนือความตายได้ทรงบันดาลให้เกิดขึ้นด้วยเดช พระจิตของพระองค์ใน โลกนี้ และมีบ่อเกิดซึ่ง “มิได้เกิดจากสายเลือด มิได้เกิดจากความปรารถนาตามธรรมชาติ มิได้เกิดจากความต้องการของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า” (ยน 1:13) ฉะนั้น ด้วยการถือพรหมจรรย์หรือการครองตัว เป็น โสดเพื่ออาณาจักรสวรรค์ (37) พระสงฆ์จึงถวายตัวแด่พระคริสตเจ้าด้วยเหตุผลแบบใหม่และพิเศษ พวกเขา ใกล้เคียงกับพระองค์ได้ง่ายขึ้นด้วยดวงใจที่ไม่พะวัภพะวน (38) อุทิศตนอย่างอิสระมากขึ้นให้กับพระองค์และ โดย ทางพระองค์เพื่อรับใช้พระเป็นเจ้าและมนุษย์ ปฏิบัติศาสนบริการอย่างกระฉับกระเฉงขึ้นเพื่อพระอาณาจักร ของพระองค์และเพื่อสรรค์สร้างมนุษย์ใหม่ ดังนั้น ในความหมายกว้างๆ พระสงฆ์จึงเหมาะสมที่จะเป็นบิดาใน พระคริสตเจ้า ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงประกาศคำปฏิญาณต่อหน้ามนุษย์ถึงเจตจำนงที่จะอุทิศตนทำงานที่พระเป็นเจ้า ทรงมอบหมายให้ นั่นคือ ให้คำมั่นสัญญาว่าจะถือชื่อศักดิ์ต่อมนุษย์ และแสดงตนเป็นผู้ถือพรหมจรรย์ของ พระคริสตเจ้า (39) และดังนั้น จึงนำมาซึ่งรหัสธรรมล้ำลึกแห่งการสมรสที่พระคริสตเจ้าทรงสถาปนาขึ้น และทำให้ ปรากฏชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ในอนาคต นั่นคือพระศาสนจักรมีพระคริสตเจ้าเป็นคู่สมรสหนึ่งเดียว (40) นอกจากนี้

พระสงฆ์ยังเป็นเครื่องหมายที่มีชีวิตถึงโลกในอนาคต ซึ่งดำรงอยู่ในปัจจุบัน โดยทางความเชื่อและความรัก โลกซึ่งบรรดาบุตรแห่งผู้กลับพินคืนชีพ ไม่แต่งงานหรือไม่มีสามีภรรยา (41)

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ บนพื้นฐานของรหัสธรรมและการกิจของพระคริสตเจ้า พระศาสนจักรฝ่ายลาตินจึงกำหนดเป็นข้อบังคับเรื่องการถือพรหมจรรย์ ซึ่งเริ่มแรกได้แนะนำพระสงฆ์ และผู้ที่ได้รับศีลบวชทุกคนต้องถือปฏิบัติ สภาสังคายนาที่อนุมติและเห็นด้วยกับกฎข้อบังคับเกี่ยวกับผู้เตรียมรับศีลบวช และเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่าพระคุณแห่งการถือศีลพรหมจรรย์ของพระจิตเจ้านี้เหมาะสมกับสังฆภาพแห่งพันธสัญญาใหม่ และเป็นของประทานอันประเสริฐจากพระบิดาเจ้า หากว่าผู้มีส่วนร่วมในพระคริสตเจ้าโดยทางศีลบวชอันศักดิ์สิทธิ์ พร้อมกับพระศาสนจักรทั้งครบ ร่วมใจกันภาวนาด้วยความถ่อมตนและเร่าร้อน สภาสังคายนาแห่งนี้แนะนำให้พระสงฆ์ทุกคน ผู้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างพระคริสตเจ้า รับถือพรหมจรรย์ศักดิ์สิทธิ์อันเป็นพระพรของพระเป็นเจ้านี้โดยสมัครใจ และให้พวกเขายึดถือตามคำปฏิญาณนี้ด้วยใจกว้างและเต็มใจ และพยายามปฏิบัติตามคำปฏิญาณนี้ด้วยความซื่อสัตย์ พวกเขาจะซาบซึ้งในของประทานอันเลิศล้ำจากพระบิดาเจ้า ซึ่งได้รับยกย่องสรรเสริญอย่างเปิดเผยจากองค์พระผู้เป็นเจ้า (42) ขอให้พวกเขาเพ่งพิจารณาถึงรหัสธรรมยิ่งใหญ่ที่มีความหมายและสำเร็จสมบูรณ์ไปด้วยการถือพรหมจรรย์นี้ トラบเท่าที่มนุษย์จำนวนมากยังคงคิดว่าการถือพรหมจรรย์โดยเคร่งครัดเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในยุคสมัยของเรา トラบนั้นพระสงฆ์ยังคงควรสวดภาวนาพร้อมกับพระศาสนจักรด้วยความถ่อมตนและมุ่งมั่นมากขึ้น เพื่อพระคุณแห่งความซื่อสัตย์ ซึ่งพระเป็นเจ้าไม่เคยละเว้นที่จะประทานแก่ผู้ขอ และใช้เครื่องมือตามธรรมชาติและเหนือธรรมชาติทั้งหมดที่มีอยู่ ด้วยเกรงว่าพวกเขาจะละเลยสิ่งเหล่านี้ไปเสีย พวกเขาจึงควรแสวงหาวิธีการในการฝึกฝนจิตใจ ซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วจากประสบการณ์ของพระศาสนจักรและยังเป็นสิ่งจำเป็นมิใช่น้อยสำหรับโลกสมัยใหม่ สภาสังคายนาอันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ขอเชิญชวนมิใช่เฉพาะพระสงฆ์ แต่ขอให้สัตบุรุษทุกคนน้อมรับพระพรแห่งการถือพรหมจรรย์แบบพระสงฆ์อันทรงคุณค่านี้ไว้ในจิตใจ และสวดขอพระเป็นเจ้าโปรดประทานพระพรนี้แก่พระศาสนจักรของพระองค์เสมอไป

ความสัมพันธ์ต่อโลกและสมบัติของโลก และการสมัครใจถือความยากจน

17. ในความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและความสัมพันธ์กับผู้อื่นอันเพื่อนและฉันพี่น้อง พระสงฆ์สามารถเรียนรู้และเข้าใจคุณค่าของมนุษย์และเข้าใจว่าสิ่งของต่างๆ ที่สร้างมาเป็นพระพรของพระเป็นเจ้า โดยการดำรงชีวิตอยู่กับโลก ขอให้พระสงฆ์เรียนรู้วิธีการที่จะไม่เป็นคนของโลกตามพระวาจาของพระเป็นเจ้าและพระอาจารย์ของเรา (43) โดยการในโลกเหมือนกับผู้ที่ไม่ได้ใช้โลก (44) ขอให้พวกเขาบรรลุถึงอิสรภาพที่จะช่วยให้พ้นจากความวิตกกังวลจนเกินไป และเป็นผู้อ่อนน้อมรับฟังเสียงของพระเป็นเจ้าในชีวิตประจำวัน อิสรภาพและการอ่อนน้อมเชื่อฟังนี้จะช่วยพัฒนาความสามารถในการไตร่ตรองแยกแยะทางจิตวิญญาณ และช่วยให้พระสงฆ์กำหนดความสัมพันธ์ที่ถูกต้องเหมาะสมต่อโลกและทรัพย์สินของโลก ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องเหมาะสมดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับพระสงฆ์เพราะภารกิจของพระศาสนจักรจะสำเร็จไปท่ามกลางโลก และเพราะสิ่งของที่สร้างมาทั้งหมดจำเป็นต่อการพัฒนาการของมนุษย์แต่ละคน ดังนั้น ขอให้พระสงฆ์สำนึกถึงพระคุณของพระบิดาเจ้าสวรรค์สำหรับสิ่งของทั้งสิ้นที่ประทานเพื่อให้พวกเขาดำเนินชีวิตอย่างเต็มที่และถูกต้อง ขอให้วินิจฉัยสิ่งที่ได้รับด้วยแสงสว่างแห่งความเชื่อ เพื่อให้สามารถใช้สิ่งเหล่านั้นตามพระประสงค์ของพระเป็นเจ้า และไม่ยอมรับสิ่งที่จะเป็นอันตรายต่อภารกิจของตน

สำหรับพระสงฆ์ที่มีพระเป็นเจ้าเป็นคั้ง “ส่วนแบ่งและมรดก” ของตน (กถา 18:20) พวกเขาควรใช้สิ่งของในโลกนี้เพียงเพื่อจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับคำสอนของพระคริสตเจ้า และชอบด้วยกฏบัญญัติของพระศาสนจักร

ตามลักษณะของทรัพย์สินและกฎของพระศาสนจักร ทรัพย์สินของพระศาสนจักรซึ่งนับเป็นชื่อเรียกที่เหมาะสม ควรมีพระสงฆ์เป็นผู้จัดการดูแล โดยได้รับความช่วยเหลือเท่าที่จะเป็นไปได้จากฆราวาสที่มีความชำนาญ และควรใช้ทรัพย์สินนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่สอดคล้องกับความจำเป็นของพระศาสนจักรในการครอบครองทรัพย์สินทางโลกเสมอ ได้แก่ เพื่อการถวายนมัสการบูชา เพื่อจัดให้พระสงฆ์มีการครองชีพอย่างเหมาะสม และเพื่อปฏิบัติงานเผยแผ่ธรรมหรือกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อผู้ยากไร้ (45) ทรัพย์สินที่พระสงฆ์และพระสังฆราชได้รับเพื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่ของพระศาสนจักร ควรใช้เท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้บรรลุผลและการครองชีพอย่างสมควร เว้นแต่ทรัพย์สินที่มีกฏบัญญัติกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ (46) สำหรับทรัพย์สินส่วนที่เหลือจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น ควรกันไว้เพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อพระศาสนจักรหรือสำหรับปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ดังนั้น พระสงฆ์ต้องไม่แสวงหาตำแหน่งการงานในพระศาสนจักรหรือผลประโยชน์จากหน้าที่นั้นเพื่อเพิ่มพูนทรัพย์สินสมบัติของครอบครัวตนเอง (47) ฉะนั้น พระสงฆ์ต้องไม่มีใจผูกพันกับทรัพย์สินสมบัติ (48) พวกเขาต้องหลีกเลี่ยงความละโมภะทั้งปวง และงดเว้นการกระทำที่สื่อให้เห็นถึงการแสวงหาผลกำไร

ยิ่งกว่านั้น ขอเชิญชวนให้พระสงฆ์สมัครใจถือความยากจน ซึ่งจะดำเนินชีวิตตามแบบอย่างพระคริสตเจ้าจนเป็นที่ประจักษ์และพร้อมปฏิบัติศาสนบริการศักดิ์สิทธิ์มากยิ่งขึ้น ด้วยว่าพระคริสตเจ้า แม้จะเป็นผู้มั่งคั่ง พระองค์ทรงยอมเป็นผู้ยากจนเพราะเรา และด้วยความขาดแคลนของพระองค์ เราจะเป็นผู้มั่งคั่ง (49) ด้วยชีวิตที่เป็นแบบอย่าง อัครธรรมทูตเป็นประจักษ์พยานให้เห็นว่าของที่พระเป็นเจ้าประทานให้เปล่าๆ เราต้องให้ไปเปล่าๆ (50) เป็นความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะประทับครองชีวิตในยามมั่งคั่งและในยามขาดแคลน (51) การใช้ประโยชน์จากสิ่งของร่วมกันบางประการ เช่นเดียวกับการเป็นเจ้าของทรัพย์สินร่วมกันในประวัติศาสตร์พระศาสนจักรยุคต้นๆ (52) นับเป็นเครื่องมือที่พิเศษของความรักแบบผู้อภิบาล โดยการดำเนินชีวิตในลักษณะนี้ พระสงฆ์สามารถดำเนินชีวิตอย่างน่าสรรเสริญด้วยการปฏิบัติตามจิตตารมณ์แห่งความยากจนตามคำแนะนำของพระคริสตเจ้า

โดยการนำของพระจิตของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเจิมองค์พระผู้ไถ่กู้ให้รอดพ้นและส่งพระองค์ไปประกาศข่าวดีแก่คนยากจน (53) พระสงฆ์และพระสังฆราชควรหลีกเลี่ยงกิจการทุกอย่างที่จะผลักไสคนยากจนให้ห่างหายไป ต่อหน้าศาสนิกชนอื่นๆ ของพระคริสตเจ้า ขอให้พระสงฆ์ละเว้นการแสดงออกภายนอกเกี่ยวกับความฟุ้งเฟ้อโอ้อวดในทรัพย์สิน ขอให้หลีกเลี่ยงการจัดบ้านพักในแบบที่ทำให้คนอื่นรู้สึกไม่กล้าเข้าใกล้ แม้คนที่อ่อนน้อมถ่อมตัวที่สุดก็รู้สึกกลัวที่จะมาเยี่ยมเยียน

ค. การช่วยเหลือชีวิตของพระสงฆ์

การช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมบำรุงชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ

18. เพื่อให้พระสงฆ์สามารถเติบโตเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าในทุกสภาวะการณ์ของชีวิต นอกเหนือจากการปฏิบัติศาสนบริการด้วยจิตสำนึกที่ดีแล้ว พระสงฆ์ยังสามารถใช้ทั้งวิธีสามัญและวิธีพิเศษต่างๆ ทั้งเก่าและใหม่ ซึ่งพระจิตเจ้ามีเคยหยุดยั้งที่จะบันดาลให้เกิดขึ้นในหมู่ประชากรของพระเป็นเจ้า และพระศาสนจักรแนะนำ บางครั้งได้ออกคำสั่ง (54) เพื่อทำให้สมาชิกของพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ไป ในความช่วยเหลือฝ่ายจิต

วิญญาณทั้งหลาย ความช่วยเหลือที่สำคัญที่สุดได้แก่ กิจกรรมที่บำรุงเลี้ยงสัตว์บรูษด้วยพระวาจาของพระเป็นเจ้าบนโต๊ะศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง ทั้งโต๊ะพระคัมภีร์และโต๊ะศีลมหาสนิท (55) เราทุกคนย่อมประจักษ์แจ้งแล้วว่าการหมั่นใช้โต๊ะทั้งสองมีความสำคัญต่อความศักดิ์สิทธิ์ของพระสงฆ์ ศาสนบริการเกี่ยวกับพระหรรษทานแห่งศีลศักดิ์สิทธิ์รวมเป็นหนึ่งเดียวอย่างชัดเจนกับพระคริสตเจ้าองค์พระผู้ช่วยให้รอดพ้นและนายชุมพาบาลของเรา โดยการรับศีลศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลอภิบาล ซึ่งเมื่อเตรียมตัวด้วยการพิจารณามโนธรรมทุกวัน ย่อมช่วยให้การเปลี่ยนแปลงจิตใจและความรักต่อพระเมตตาของพระบิดาซึ่งยิ่งขึ้น โดยบำรุงเลี้ยงด้วยการอ่านหนังสือสรีทธาอาศัยแสงสว่างแห่งความเชื่อ พระสงฆ์สามารถแสวงหาสัญญาณแห่งพระประสงค์ของพระเป็นเจ้าและแรงผลักดันของพระหรรษทานในเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตอย่างกระตือรือร้นยิ่งขึ้น ในแต่ละวันพระสงฆ์จะนอบน้อมเชื่อฟังภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระจิตเจ้าเพิ่มขึ้น พระสงฆ์จะพบแบบอย่างอันน่ามหัศจรรย์ของความนอบน้อมเชื่อฟังได้เสมอจากพระนางพรหมจารีมารีย์ ผู้ได้รับการคลไจจากพระจิตเจ้าให้ถวายตัวอย่างสิ้นเชิงเพื่อหัตถกรรมล้ำลึกแห่งการไถ่กู้มนุษย์ให้รอดพ้น (56) ขอให้พระสงฆ์รัก กตัญญูรู้คุณ และเคารพต่อพระมารดาแห่งมหาสมณะนิกายราชนิกายแห่งคณะอัครสาวกและองค์อุปถัมภ์แห่งศาสนบริการของพระสงฆ์

สิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการปฏิบัติศาสนบริการแห่งการสนทนากับพระคริสตเจ้าอย่างซื่อสัตย์ทุกวัน ให้บรรลุผลสำเร็จ ได้แก่ การเฝ้าและเคารพศีลมหาสนิท การเข้าเฝ้าฟื้นฟูจิตใจและการแนะนำฝ่ายจิตวิญญาณในหลายๆ ทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสวดรำพึงในใจและการขับบทสวดตามแต่จะเลือกโดยอิสระ พระสงฆ์แสวงหาและสวดภาวนาด้วยใจเร่าร้อน ขอให้พระเป็นเจ้าประทานจิตตารมณ์แห่งการน้อมสการแท้ โดยที่พระสงฆ์ตลอดจนประชากรที่พระเป็นเจ้าทรงมอบหมายให้ดูแล ได้ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างชัดเจนกับพระคริสตเจ้า ผู้เป็นศูนย์กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และด้วยเหตุนี้ บุตรบุญธรรมของพระเป็นเจ้าสามารถร้องเรียก “อับบา พ่อเจ้า” (รม 8:15)

การศึกษาและความรู้เรื่องงานอภิบาล

19. ในจารีตพิธีแห่งศีลบวช พระสังฆราชเตือนพระสงฆ์ให้ “เป็นผู้เจริญวุฒิภาวะในทางความรู้” และให้คำสอนของพวกเขาเป็น “โอสตรักษาวิญญาณสำหรับประชากรของพระเป็นเจ้า” (57) ความรู้ของศาสนบริการผู้ได้รับศีลบวชนั้นควรเป็นความรู้อันศักดิ์สิทธิ์ เพราะความรู้ดังกล่าวได้รับมาจากต้นกำเนิดที่ศักดิ์สิทธิ์และมุ่งสู่จุดหมายอันศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ที่ได้รับจากการอ่านและรำพึงพระคัมภีร์ (58) โดยที่ติดเทียมกับที่ได้รับ การเกื้อหนุนจากการศึกษาของบรรดาปิตาจารย์และนักปราชญ์อื่นๆ ของพระศาสนจักร ตลอดจนบุคคลผู้เป็นแบบอย่างและธรรมเนียมประเพณีอื่นๆ นอกนั้น เพื่อให้สามารถตอบคำถามต่างๆ ที่มักเป็นที่ถกเถียงของมนุษย์ในยุคปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม พระสงฆ์จำเป็นต้องรู้คำสอนของพระศาสนจักรและเอกสารของสภาสังคายนาต่างๆ รวมถึงสมณสาสน์ของพระสันตะปาปา และหมั่นค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือของผู้เชี่ยวชาญด้านเทววิทยาทั้งหลาย

เนื่องจากในยุคสมัยของเรา วัฒนธรรมด้านต่างๆ ของมนุษย์รวมถึงด้านศาสนาเจริญก้าวหน้ามาก พระสงฆ์จึงจำเป็นต้องพัฒนาความรู้เรื่องพระเป็นเจ้าและเรื่องมนุษย์ให้สมบูรณ์ขึ้นอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง ดังนั้นพระสงฆ์จึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเสวนากับผู้คนร่วมสมัยได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

ดังนั้น ขอให้พระสงฆ์ศึกษาเรียนรู้วิธีการประกาศข่าวดีและการทำงานธรรมทูตอย่างมีประสิทธิภาพให้มากขึ้น ขอให้เอาใจใส่เป็นพิเศษในการจัดเตรียมความช่วยเหลือต่างๆ อย่างเหมาะสมแก่พระสงฆ์ ตัวอย่างเช่น

จัดให้มีการอบรมและการประชุมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จัดตั้งศูนย์ศึกษางานอภิบาล
สัตบุรุษ สร้างห้องสมุด และมอบหมายให้ผู้ที่มีความชำนาญและเหมาะสมเป็นผู้กำกับดูแลการศึกษาเหล่านี้
นอกจากนี้ ขอให้พระสังฆราช ไม่ว่าจะทำเป็นรายบุคคลหรือร่วมกันเป็นหมู่คณะ หมั่นดูแลให้พระสงฆ์ทั้งหมด
ของคุณ ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์ที่รับศีลบวชมาหลายปีแล้ว (59) ได้เข้ารับการอบรม
ต่างๆ ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับวิถีอภิบาลสัตบุรุษและเทววิทยาของพวกเขา ทั้งเพื่อบำรุงชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ
ของพวกเขาให้มั่นคงเข้มแข็งขึ้น และสามารถแบ่งปันประสบการณ์ด้านการเผยแผ่ธรรมซึ่งกันและกันในหมู่พี่น้อง
พระสงฆ์ (60) พระสงฆ์เจ้าอาวาสใหม่และพระสงฆ์ที่เพิ่งได้รับหน้าที่ใหม่ด้านอภิบาลสัตบุรุษ ตลอดจนพระสงฆ์ที่
ถูกส่งไปทำงานในสังฆมณฑลใหม่หรือประเทศใหม่ ควรได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ ให้ได้รับความช่วยเหลือ
ต่างๆ เหล่านี้ และวิธีการอื่นๆ ที่เหมาะสมด้วย

ท้ายที่สุด พระสังฆราชควรเอาใจใส่มอบหมายให้พระสงฆ์บางองค์อุทิศตนศึกษาเทววิทยาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
จัดให้มีอาจารย์รับผิดชอบการอบรมพระสงฆ์ และเพื่อช่วยพระสงฆ์องค์อื่นๆ ตลอดจนสัตบุรุษได้เรียนหลักคำสอน
ที่จำเป็นสำหรับพวกเขา และได้รับการส่งเสริมความก้าวหน้าในการฝึกฝนฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเขา ซึ่งเป็น
สิ่งจำเป็นสำหรับพระศาสนจักร

การจัดคำตอบแทนให้พระสงฆ์อย่างเหมาะสม

20. เมื่อพระสงฆ์อุทิศตนรับใช้พระเป็นเจ้าและปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย พวกเขาสมควรได้รับ
คำตอบแทนอย่างยุติธรรมเพราะ “คนงานสมควรที่จะได้รับค่าจ้างของตน” (ลก 10:7) (61) และ “องค์พระผู้เป็นเจ้า
ทรงกำหนดให้ผู้ที่ประกาศข่าวดียังชีพจากการประกาศข่าวดีนี้ด้วย” (1 คร 9:14) เพราะฉะนั้น トラบเท่าที่ไม่ได้
กำหนดเรื่องการให้คำตอบแทนอย่างเหมาะสมกับพระสงฆ์ไว้เป็นอย่างอื่น พระสงฆ์คือผู้ที่ปฏิบัติงานเพื่อ
คุณประโยชน์ของสัตบุรุษ สัตบุรุษย่อมมีภาระหน้าที่ในการดูแลจัดให้พระสงฆ์ได้รับคำตอบแทนอันจำเป็น เพื่อให้
สามารถดำรงชีวิตได้อย่างสมเกียรติสมฐานะ อย่างไรก็ตาม พระสังฆราชควรเตือนสัตบุรุษให้ระลึกถึงหน้าที่ในเรื่อง
นี้และควรเอาใจใส่โดยต่างทำเพื่อสังฆมณฑลของตน หรือที่เหมาะสมกว่าคือ หลายๆ ท่านช่วยกันดูแลเขตท้องที่
ร่วมกัน โดยกำหนดบรรทัดฐานที่เป็นธรรมในการจัดหาปัจจัยสนับสนุนที่เหมาะสมให้พระสงฆ์ที่กำลังปฏิบัติ
หน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่พิเศษในการรับใช้ประชากรของพระเป็นเจ้า คำตอบแทนที่พระสงฆ์แต่ละองค์ได้รับขึ้นอยู่กับ
หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและเงื่อนไขด้านเวลาและสถานที่ โดยพื้นฐานแล้วควรเหมือนกันหมดสำหรับพระสงฆ์
ทุกองค์ที่อยู่ในสภาวะการณ์เดียวกัน และเหมาะสมตามฐานานุรูปของเขา อนึ่ง เมื่อพิจารณาสาเหตุแห่งความจำเป็นที่
ต้องได้รับคำตอบแทนแล้ว ผู้ที่อุทิศตนทำงานรับใช้แห่งสังฆภาพ ไม่เพียงควรได้รับคำตอบแทนอย่างสมเกียรติ
เท่านั้น แต่ยังคงเพียงพอเพื่อสามารถใช้เป็นเครื่องบรรเทาทุกข์แก่ผู้ยากไร้อีกด้วย ด้วยการปฏิบัติศาสนบริการ
เพื่อผู้ยากไร้นั้น ถือเป็นกิจการอันทรงเกียรติสำหรับพระศาสนจักรเสมอมาตั้งแต่เริ่มแรก นอกจากนี้ คำตอบแทนนี้
ยังต้องมากพอที่พระสงฆ์สามารถหยุดพักก่อน ได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอในแต่ละปี และพระสังฆราช
จำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแลให้พระสงฆ์มีเวลาไปพักผ่อนดังกล่าวด้วย

เราควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับหน้าที่ในการปฏิบัติศาสนบริการศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น จึงควรล้มเลิกสิ่งที่
เรียกว่าระบบผลประโยชน์ หรืออย่างน้อยควรปฏิรูปให้ตำแหน่งหน้าที่ที่จะได้รับผลประโยชน์ หรือสิทธิในรายได้
จากทรัพย์สินที่ติดอยู่กับตำแหน่งหน้าที่นั้น มีความสำคัญเป็นลำดับรอง และกฎบัญญัติต้องให้ความสำคัญกับหน้าที่

งานในพระศาสนจักรเป็นลำดับแรก ด้วยเหตุนี้ จึงควรเข้าใจว่าตำแหน่งหน้าที่ใดก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นการถาวร ตำแหน่งหน้าที่นั้นต้องปฏิบัติเพื่อจุดมุ่งหมายทางฝ่ายจิตวิญญาณ

การตั้งเงินกองทุนส่วนรวมและการจัดการประกันสังคมสำหรับพระสงฆ์

21. เราควรพิจารณาแบบอย่างของสัตบุรุษในยุคแรกของพระศาสนจักรในกรุงเยรูซาเลมอยู่เสมอ ซึ่งพวกเขาได้มอบ “ทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม” (กจ 4:32) และ “แจกจ่ายให้ผู้ที่มีความเชื่อแต่ละคนตามความต้องการ” (กจ 4:35) ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่สุด อย่างน้อยในท้องถิ่นที่การครองชีพของคณะสงฆ์จำเป็นต้องพึ่งพาการถวายของสัตบุรุษทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ การจะจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะของสังฆมณฑลเพื่อรับผิดชอบการเก็บรวบรวมของถวายเพื่อวัตถุประสงค์นี้ โดยมีพระสังฆราชซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากพระสงฆ์เป็นผู้บริหารจัดการ และหากเห็นว่าเป็นประโยชน์ อาจมีฆราวาสที่มีความชำนาญด้านการเงินร่วมเป็นผู้ช่วยด้วย นอกจากนี้ สภาสังคายนาแห่งนี้หวังว่าหากเป็นไปได้ สังฆมณฑลแต่ละแห่งหรือเขตท้องที่ต่างๆ จะจัดตั้งกองทุนส่วนรวมขึ้นเพื่อให้พระสังฆราชสามารถใช้เงินกองทุนไปในการปฏิบัติภาระหน้าที่ต่างๆ ซึ่งมีต่อผู้ที่สมควรได้รับและให้ความช่วยเหลือแก่สังฆมณฑลต่างๆ กองทุนส่วนกลางนี้ยังช่วยให้สังฆมณฑลที่มีฐานะการเงินดีกว่าสามารถช่วยเหลือสังฆมณฑลที่ขัดสนกว่า ดังนี้ สังฆมณฑลที่ยากจนกว่าและขาดแคลน จะได้รับการช่วยเหลือจากสังฆมณฑลที่มีฐานะดีกว่า (62) ถึงแม้กองทุนส่วนรวมเหล่านี้ควรก่อตั้งขึ้นจากการถวายของสัตบุรุษเป็นหลัก แต่ก็ควรจัดหาเพิ่มเติมจากแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับแหล่งอื่นๆ

อนึ่ง ในประเทศที่ยังไม่มีการจัดการเรื่องการประกันสังคมสำหรับพระสงฆ์อย่างเหมาะสม ขอให้สภาพระสังฆราชเอาใจใส่ดูแล โดยคำนึงถึงกฎหมายพระศาสนจักรและกฎหมายบ้านเมืองอยู่เสมอ จัดให้มีองค์กรของสังฆมณฑล ไม่ว่าจะมิใช่หลายองค์กรรวมกันเข้าเป็นสหพันธ์ หรือจัดตั้งองค์กรขึ้นเพื่อทำงานให้กับสังฆมณฑลต่างๆ รวมกัน หรือเป็นสมาคมในเขตท้องที่ต่างๆ ซึ่งด้วยการสอดคล้องดูแลของผู้ใหญ่ของพระศาสนจักร จะสามารถจัดให้มียารักษาโรคที่เหมาะสมและเพียงพอ และให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่พระสงฆ์ผู้ทนทุกข์ด้วยความเจ็บป่วย ความพิการ และความชรา ด้วยจิตตารมณ์แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ขอให้พระสงฆ์เข้าร่วมในองค์กรนี้เพื่อมีส่วนร่วมในความทุกข์ลำเค็ญของพี่น้องพระสงฆ์เหล่านี้ (63) ในขณะเดียวกัน พวกเขาจะได้เป็นอิสระจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง จะได้ฝึกฝนการถือความยากจนตามจิตตารมณ์แห่งพระวรสารมากขึ้นโดยไม่ลังเล และอุทิศตนช่วยวิญญาณให้รอดพ้นอย่างเต็มที่ ขอให้ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานเหล่านี้รวบรวมองค์กรต่างๆ จากหลายๆ ประเทศเข้าด้วยกัน เพื่อให้มีกำลังเข้มแข็งและแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง

ข้อสรุปและคำแนะนำ

22. สภาสังคายนาเห็นถึงความปิติยินดีแห่งชีวิตพระสงฆ์ แต่ไม่อาจมองข้ามความทุกข์ยากลำบากต่างๆ ที่พระสงฆ์ต้องประสบในสภาพชีวิตปัจจุบันนี้ไปได้ เราตระหนักดีว่าสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปเพียงใด ยิ่งกว่านั้นขนบธรรมเนียมของมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไปเพียงใด ความนึกคิดของมนุษย์เกี่ยวกับการประเมินคุณค่าได้เปลี่ยนแปลงไปเพียงใด ดังนั้น ศาสนาบริการของพระศาสนจักรและบางครั้งสัตบุรุษเอง จะรู้สึกเป็นเหมือนคนแปลกหน้าในโลกนี้ เฝ้ามองหาวิธีการและถ้อยคำต่างๆ ด้วยความวิตกกังวล เพื่อใช้สื่อสารกับโลก ด้วยว่า

เราต้องเผชิญกับอุปสรรคใหม่ที่ขัดขวางความเชื่อ ได้แก่ งานที่ทำแล้วดูเหมือนจะไม่บังเกิดผล และความรู้สึกโดดเดี่ยวอันขื่นขม ความรู้สึกเช่นนี้อาจชักนำมนุษย์ไปสู่อันตรายของความสิ้นหวังหลุดพ้นด้านจิตวิญญาณ

โลกทุกวันนี้ได้มอบหมายให้ผู้อภิบาลอันเป็นที่รักยิ่งของพระศาสนจักร เป็นโลกที่พระเป็นเจ้าทรงรักยิ่ง จนถึงกับประทานพระบุตรต่อองค์เดียวเพราะเห็นแก่โลก (1) แท้จริงแล้ว แม้โลกนี้จะทับถมด้วยบาปมากมาย แต่ก็เปี่ยมไปด้วยผู้มีความสามารถพิเศษมากมาย โลกนี้จึงได้จัดเตรียมศิวินาทีมีชีวิตให้แก่พระศาสนจักร (2) ซึ่งจะเสริมขึ้นเป็นที่ประทับของพระเป็นเจ้าด้วยเดชพระจิตเจ้า (3) องค์พระจิตเจ้านี้กระตุ้นให้พระศาสนจักรเปิดรับวิธีการใหม่เพื่อก้าวไปหาโลกในยุคนี้ ในขณะที่เป็นผู้ชี้แนะและสนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยนศาสนบริการของพระสงฆ์ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขอให้พระสงฆ์ระลึกไว้เสมอว่า พวกเขามีได้ปฏิบัติภารกิจหน้าที่อย่างโดดเดี่ยว แต่ได้รับการค้ำจุนด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเป็นเจ้าผู้ทรงพลานุภาพ และด้วยความเชื่อในพระคริสตเจ้าผู้ทรงเรียกพวกเขาให้เข้าร่วมในสังฆภาพของพระองค์ พระสงฆ์ควรอุทิศตนปฏิบัติศาสนบริการด้วยความไวใจอย่างเต็มเปี่ยม ด้วยรู้ว่าพระเป็นเจ้าจะทรงบันดาลให้ความรักเพิ่มพูนขึ้นในตัวของพวกเขา (4) ขอให้พระสงฆ์เอาใจใส่เพื่อนพี่น้องในสังฆภาพและสัตบุรุษทั่วโลกที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพวกเขา โดยเหตุที่พระสงฆ์ทุกองค์ต้องร่วมมือกันเพื่อทำให้แผนการช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นของพระเป็นเจ้าสำเร็จไป (5) นั่นคือรหัสธรรมล้ำลึกเกี่ยวกับพระคริสตเจ้า ศีลศักดิ์สิทธิ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ในพระเป็นเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล แผนการซึ่งค่อยๆ สำเร็จไปทีละเล็กทีละน้อยโดยอาศัยความร่วมมือของศาสนบริการเพื่อสร้างเสริมพระกายพระคริสตเจ้าให้เจริญเติบโตขึ้นภายในระยะเวลาอันเหมาะสม สิ่งทั้งหลายเหล่านี้ซึ่งซ่อนเร้นอยู่กับพระคริสตเจ้าในพระเป็นเจ้า (6) จะกำหนดรับรู้ได้ก็โดยอาศัยความเชื่อเท่านั้น ด้วยว่าผู้นำประชากรของพระเป็นเจ้าดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อศรัทธา ตามแบบอย่างอัครทูตผู้ซื่อสัตย์ ผู้ที่ด้วยความเชื่อศรัทธา “เชื่อฟังเมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้ออกเดินทางไปสู่สถานที่ที่เขาจะได้รับเป็นมรดก เขาออกเดินทางไปโดยไม่รู้ว่าจะไปไหน” (ฮบ 11:8) แท้จริงแล้ว ผู้แจกจ่ายพระคุณของพระเป็นเจ้าอาจมองตนเองเป็นดังผู้หว่านในที่นาของตน องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เขาจะหลับหรือตื่น กลางคืนหรือกลางวัน เมล็ดนั้นก็จะงอกขึ้นและเติบโต เป็นเช่นนี้ได้อย่างไร เขาไม่รู้” (มก 4:27) ในส่วนที่นอกเหนือจากนั้น องค์พระเยซูเจ้า ซึ่งได้ทรงตรัสว่า “อย่าท้อแท้ เราชนะโลกแล้ว” (ยน 16:33) มิได้ทรงสัญญาด้วยถ้อยคำเหล่านี้ว่า พระศาสนจักรจะมีชัยชนะอย่างสมบูรณ์ในโลกนี้ แน่แน่นอนว่าสภาพศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ ปิตินิติที่แผ่นดินได้รับการหว่านด้วยเมล็ดพันธุ์แห่งพระวรสาร บัดนี้ได้บังเกิดผลในหลายแห่ง โดยได้รับการคล้อยจากพระจิตเจ้า ผู้ทรงสถิตอยู่ในทุกหนแห่งทั่วโลก และปลุกเร้าจิตตารมณ์ธรรมทูตในหัวใจของพระสงฆ์และสัตบุรุษมากมาย ทั้งหมดนี้สภาพศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ขอขอบคุณพระสงฆ์ทั่วโลกเป็นอย่างสูง “ขอพระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระเจ้า ผู้ทรงกระทำทุกอย่างได้ตามพระอำนาจที่แสดงพลังอยู่ในตัวเรา มากกว่าที่เราอาจขอหรือคาดคิด ขอพระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระองค์ในพระศาสนจักร และในพระคริสตเยซู ทุกยุคสมัยตลอดนิรันดร” (อฟ 3:20-21)

หมายเหตุ

อรรถกถา

1. สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์*, 4 ธันวาคม 1963, AAS 56 (1964) pp 7ff; *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, AAS 57 (1965) p 5ff; *ธรรมนูญว่าด้วยหน้าที่การอภิบาลของพระสังฆราช Christus Dominus*, 28 ตุลาคม 1965; *ธรรมนูญว่าด้วยการฝึกอบรมพระสงฆ์*, 28 ตุลาคม 1965

บทที่ 1

1. เทียบ มธ 3:16; ลก 4:18; กจ 4:27, 10:38
2. เทียบ 1 ปด 2:5,9
3. เทียบ 1 ปด 3:15
4. เทียบ วว 19:10; สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 35: AAS 57 (1965) p 40-41
5. สภาสังคายนาเทรนต์, 23rd session, chapter 1, canon 1: Denzinger 957 และ 961 (1764 and 1771)
6. เทียบ ยน 20:21; สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 22: AAS 57 (1965) pp 21-28
7. เทียบ ยน 20:21; สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 22: AAS 57 (1965) pp 33-36
8. เทียบ อ่างแล้ว
9. เทียบ พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามจารีตโรมันว่าด้วยการบรรพชาของพระสงฆ์, อรรถกถา: ถ้อยคำเหล่านี้มีกล่าวไว้ในพิธีบูชาศักดิ์สิทธิ์แบบเวโรนา (Verona Sacrementary) (ed. L.C. Moehlberg, Rome 1956, p 122); รวมถึงในพิธีบูชามิสซาแบบแฟรงค์ (Frankish Missal) (ed. L.C. Moehlberg, Rome 1957, p 9); และในหนังสือพิธีบูชาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระศาสนจักรโรมัน (ed. L.C. Moehlberg, Rome 1960, p 25); และในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามจารีตโรมันเยอรมัน (ed. Vogel-Elze, Vatican City 1963, vol. I, p 34)
10. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 10: AAS 57 (1965) pp 14-15
11. เทียบ รม 15:16 (กรีก)
12. เทียบ 1 คร 11:26
13. นักบุญออกัสติน, *นครแห่งพระเจ้า De Civitate Dei* 10, 6: PL 41, 284
14. เทียบ 1 คร 15:24
15. เทียบ ฮบ 5:1
16. เทียบ ฮบ 2:17; 4:15
17. เทียบ 1 คร 9:19-23 เป็นตัวอย่าง
18. เทียบ กจ 13:2
19. พระสันตะปาปาปอลที่ 6, *สมณสาสน์ พระศาสนจักรของพระองค์ Ecclesiam Suam*, 6 สิงหาคม 1964, AAS 56 (1964), pp 627 และ 638
20. เทียบ รม 12:2
21. เทียบ ยน 10:14-16
22. เทียบ นักบุญโพลิคาร์พ, *Epist. ad Philippenses*, 6, 1 (ed. F.X. Funk, Apostolic Fathers, I, p 303)

บทที่ 2

1. เทียบ 1 ปด 1:23; กจ 6:7; 12:24. “(บรรดาอัครสาวก) เทศน์สอนถ้อยคำแห่งความจริงและก่อตั้งพระศาสนจักรขึ้น” (นักบุญออกัสติน ว่าด้วยบทสวดดี”, 44, 23; PL 36, 508)
2. เทียบ มลค 2:7; 1 ทธ 4:11-13; 1 ทธ 1:9
3. เทียบ มก 16:16
4. เทียบ 2 คร 11:7. ทั้งหมดที่กล่าวถึงพระสังฆราชสามารถปรับใช้กับพระสงฆ์ด้วยตราบเท้าที่พวกเขาทำงานร่วมกับพระสังฆราช เทียบ Statuta Ecclesiae Antiqua, c. 3 (ed. Ch. Munier, Paris 1960, p 79); *ธรรมนูญแห่งกราเซียน* c. 6, D.88 (ed. Friedberg, 1, 307); *สภาสังคายนาเทรนต์ ธรรมนูญว่าด้วยการปฏิรูป Decree De Reform*, Session 5, c. 2, n 9 (Ecumenical Council Decrees, ed. Herder, Rome 1963, p 645); Session 24, c. 4 (p 739); *สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 25: AAS 57 (1965), pp 29-31
5. เทียบ *ธรรมนูญแห่งอัครสาวก Constitutiones Apostolorum* II, 26, 7: “(พระสงฆ์) เป็นอาจารย์แห่งศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระบัญชาไว้ เมื่อพระองค์ทรงตรัสว่า ‘ดังนั้น จงไปเทศน์สอน ฯลฯ’ ” (ed. F.X. Funk, *Didascalia et Constitutiones Apostolorum*, I, Paderborn 1905, p 105); พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์แบบลิโอโนนและพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ จนถึงพิธีกรรมตามจารีตโรมัน, อธิษฐานว่าด้วยการบรรพชาพระสงฆ์: “ด้วยพระญาณสอดส่องนี้ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้ทรงเพิ่มเติมให้แก่อัครสาวกของพระบุตร ผู้เป็นสหายอาจารย์ร่วมความเชื่อ โดยทางพระองค์บรรดาอัครสาวกได้เผยแผ่คำสอนของพระองค์ไปทั่วพิภพ ในหนังสือพิธีกรรมสำหรับพิธีกรรมแบบโมซาราบิก อธิษฐานว่าด้วยการบรรพชาพระสงฆ์: “พระอาจารย์ของบรรดาประชากรและผู้ปกครองอาณาจักรพระสงฆ์ พระองค์ทรงปกป้องความเชื่อคาทอลิกและประกาศการไถ่กู้ให้รอดพ้นที่แท้จริงแก่ทุกคน” (ed. M. Ferotin, Paris, 1904, col. 55)
6. เทียบ กท 2:5
7. เทียบ 1 ปด 2:12
8. เทียบ พิธีกรรมการบรรพชาพระสงฆ์ในพระศาสนจักรอเล็กซานเดรียน ยาโกโบท์ (Alexandrian Jacobite Church) “...จงรวบรวมประชากรของท่านด้วยถ้อยคำตามคำสอนเหมือนดังมารดาอุปลัมภ์ที่ทะนุถนอมเลี้ยงดูบรรดาบุตรของนาง (H. Denzinger, *Oriental Rites*, Book II, Wurzburg 1863, p 14)
9. เทียบ มธ 28:19; มก 16:16; เฮอร์คูเลียน, ว่าด้วยพิธีล้างบาป 14, 2 (The Body of Christians, Latin Series, I p 289, 11-13); นักบุญอานาเซียส, การต่อต้านชาวแอเรียน *Against the Arians*, 2, 42 (PG 26, 237); นักบุญเยโรม, ว่าด้วยมัทธิว, 28, 19 (PL 26, 218 BC): “ในประการแรก ขอให้พวกเขาเทศน์สอนประชาชาติทั้งหมด และเทน้ำลงบนผู้ที่ได้รับความเชื่อ เป็นไปไม่ได้ที่ร่างกายจะได้รับศีลล้างบาป หากวิญญูณยังไม่ได้รับความจริงแห่งความเชื่อเสียก่อน”; นักบุญโทมัส, “Exposition of the first decretal,” n 1: “ในการส่งสาสนุคิย์ของพระองค์ให้ออกไปเทศน์สอน พระผู้ไถ่กู้ให้รอดพ้นได้กำหนดให้พวกเขากระทำสามประการ ได้แก่ ประการแรก พวกเขาต้องเทศน์สอนความเชื่อ ประการที่สอง พวกเขาต้องโปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ให้แก่ผู้รับความเชื่อ ...” (ed. Marietti, *Opuscula Theologica*, Taurini-Rome 1954, 1138)
10. เทียบ *สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์*, 4 ธันวาคม 1963, n 35, 2: AAS 56 (1964), p 109
11. เทียบ อังแล้ว, nn 33, 35, 48, 52 (pp 108-109, 113, 114)
12. เทียบ อังแล้ว, n 7 (pp 100-101); พระสันตะปาปาปีโอที่ 12, พระสมณสาสน์ *รหัสธรรมล้ำลึกแห่งพระกาย Mystici Corporis*, 29 มิถุนายน 1943: AAS 35 (1943), p 230
13. นักบุญอิกญาซิอุส มรณะสักขี, *Smyrn.*, 8, 1-2 (ed. F.X. Funk, p 282, 6-15); *ธรรมนูญแห่งอัครสาวก*, VIII, 12, 3 (ed. F.X. Funk, p 496); VIII, 29, 2 (p 532)
14. เทียบ *สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 28: AAS 57 (1965), pp 33-36

15. “อันที่จริงแล้ว ศีลมหาสนิทเป็นเสมือนความครบครันสมบูรณ์แห่งชีวิตจิต และเป็นจุดมุ่งหมายของศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด (นักบุญโทมัส [อโควินัส], *Summa Theol.* III, q.73, a.3 c); cf. *Summa Theol.* III, q. 65, a. 3
16. เทียบ นักบุญโทมัส [อโควินัส] *Summa Theol.* III, q. 65, a. 3, ad 1; q. 79, a.1, c. and ad 1
17. เทียบ อฟ 5:19-20
18. เทียบ นักบุญเยโรม, *Epistles*, 114, 2 (PL 22, 934), ดู สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์*, 4 ธันวาคม 1963, nn 122-127: AAS 56 (1964), pp 130-132
19. พระสันตะปาปาปอลที่ 6, สมณสาสน์ *รหัสธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ* *Mysterium Fidei*, 3 กันยายน 1965: AAS 57 (1965), p 771
20. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร* *Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 28: AAS 57 (1965), pp 33-36
21. เทียบ 2 คร 10:8; 13:10
22. เทียบ กท 1:10
23. เทียบ 1 คร 4:14
24. เทียบ คำสอนของอัครสาวกและคริสตชนในยุคแรก *Didascalia*, II, 34, 3; II, 46, 6; II,47, 1; *ธรรมนูญแห่งอัครสาวก* *Constitutions of the Apostles*, II, 47, 1 (ed. F.X. Funk, *Didascalia and Constitutions*, I, pp 116, 142 and 143)
25. เทียบ กท 4:3; 5:1 และ 13
26. เทียบ นักบุญเยโรม *Epistles*, 58, 7 (PL 22, 584)
27. เทียบ 1 ปด 4:10 และข้อความอื่นที่ตามมา
28. เทียบ มธ 25:34-45
29. เทียบ ลก 4:18
30. ประเภทอื่นๆ ที่สามารถเรียกชื่อได้ เช่น ผู้อพยพ คนเร่ร่อน ฯลฯ *ธรรมนูญว่าด้วยการอภิบาลของพระสังฆราช* *The Decree on the Pastoral Duties of Bishops*, 28 ตุลาคม 1965, การปฏิบัติต่อบุคคลเหล่านี้
31. เทียบ คำสอนของอัครสาวกและคริสตชนในยุคแรก *Didascalia*, II, 59, 1-3 (ed. F.X. Funk, I, p 170); พระสันตะปาปาปอลที่ 6, allocution to Italian clergy present at the 13th week-long congress at Orvieto on pastoral aggiornamento, Sept. 6, 1963: AAS 55 (1963) pp 750ff
32. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร* *Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 28: AAS 57 (1965), p 35
33. เทียบ ธรรมนูญพระศาสนจักรของอัครสาวก *Ecclesiastical Constitution of the Apostles*, XVIII: (ed. Th. Schermann, *Die allgemeine Kirchenordnung*, I, Paderborn 1914, p 26; A. Hamack, *T. u. U.*, II, 4, p 13, nn 18 and 19); ชูโด-เยโรม Pseudo-Jerome, *ฐานันดรทั้งเจ็ดของพระศาสนจักร* *The Seven Orders of the Church* (ed. A.W. Kalf, Wurzburg 1937, p 45); นักบุญอิสิดอร์แห่งฮิสเปลดลา St. Isidore of Hispali, ตำแหน่งหน้าที่ในพระศาสนจักร *Ecclesiastical Offices*, c. VII (PL 83, 787)
34. เทียบ คำสอนของอัครสาวกและคริสตชนในยุคแรก *Didascalia*, II, 28, 4 (ed. F.X. Funk, p 108); *ธรรมนูญแห่งอัครสาวก* *Constitutions of the Apostles*, II, 28, 4; II, 34, 3 (ibid., pp 109 and 117)
35. *ธรรมนูญแห่งอัครสาวก* *Constitutions of the Apostles*, VIII, 16, 4 (ed. F.X. Funk, 1, p 522, 13); เทียบ *สรุปใจความสำคัญของธรรมนูญแห่งอัครสาวก* *Epitome of the Constitutions of the Apostles*, VI (ibid., II, p 80, 3-4); *Testamentum Domini*, (transl. I.E. Rahmani, Moguntiae 1899, p 69). รวมถึง ใน *Trad. Apost.* (ed. B. Botte, *La Tradition Apostolique*, Munster, i. W. 1963, p 20)
36. เทียบ กดว 11:16-25
37. เทียบ พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามจารีตโรมันว่าด้วยการบรรพชาของพระสงฆ์, อรัมภบท: ถ้อยคำเหล่านี้มีกล่าวไว้ในพิธีศักดิ์สิทธิ์แบบเลโอนิน (Leonine Sacramentary), พิธีศักดิ์สิทธิ์แบบเกลาเซียน (Gelasian Sacramentary) และพิธีศักดิ์สิทธิ์แบบเกรกอ

- เขียน (Gregorian Sacramentary), ถ้อยคำที่คล้ายคลึงกันยังพบได้ในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามจารีตตะวันออก เทียบ Trad Apost.: (ancient Latin version of Verona, ed. B. Botte, La Tradition Apostolique de St. Hippolyte. Essai de reconstruction, Munster i. W. 1963, p 20); ธรรมนูญแห่งอัครสาวก Constitutions of the Apostles, VIII, 16, 4 (ed. F.X. Funk, I, p 522, 16- 17); สรุปใจความสำคัญของธรรมนูญแห่งอัครสาวก Epitome on the Constitutions of the Apostles, 6 (ed. F.X. Funk, II, p 20, 5-7); Testamentum Domini (transl. I.E. Rahmani, Moguntiae 1899, p 69); Euchologium Serapionis, XXVII (ed. F.X. Funk, Didascalia and Constitutions, II, p 190, lines 1-7); พิธีบรรพชาแบบมาโรไนท์ Maronite Rite of Ordination (transl. H. Denzinger, Rites of the Orientals, II, Wurzburg 1863, p. 161). ในบรรดาปีศาจารยี่ที่สามารถอ้างอิงได้: ซีโอดอร์แห่งมอปซูเอสเทีย (Theodore of Mopsuestia), ว่าด้วยจดหมายถึงทิโมธี ฉบับที่ 1 บทที่ 3, ข้อ 8 (ed. Swete, II, pp 119-121); ซีโอดอเรตัส (Theodoretus), คำถามเกี่ยวกับหนังสือกัณฑ์การวิถิ Questions on Numbers, XVIII (PG 80, 372 b)
38. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร *Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 28: AAS 57 (1965), p 35
 39. พระสันตะปาปาจอห์นที่ 23, สมณสาสน์ *Sacerdotii Nostrae Primordia*, 1 สิงหาคม 1959: AAS 51 (1959), p 576; นักบุญปีโอที่ 10, *Exhortation to the Clergy Haerent Animo*, 4 สิงหาคม 1908: Acts of St. Pius X, vol. IV (1908), pp 237 ff.
 40. เทียบ สังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญว่าด้วยการอภิบาลของพระสังฆราช *The Decree on the Pastoral Duties of Bishops*, 28 ตุลาคม 1965, nn 15 and 16
 41. คณะสงฆ์ประจำอาสนวิหาร (Cathedral Chapter) ได้รับการสถาปนาขึ้นตามกฎหมายอยู่แล้ว ในฐานะของ “วุฒิสภาและสภา” ของพระสังฆราช (*Code of Canon Law*, c.391), หรือหากยังไม่ได้มีการสถาปนาขึ้นได้แก่ สภาที่ปรึกษาของสังฆมณฑล (เทียบ *Code of Canon Law*, cc. 423-428) สภาแห่งนี้มีความประสงค์ที่จะให้ความสำคัญแก่องค์กรนี้เพื่อที่สามารถตอบสนองได้ดียิ่งขึ้นต่อสภาการณและความเป็นในปัจจุบัน ดังที่เห็นประจักษ์แล้วว่า สภาแห่งนี้ได้กำหนดแผนการตามที่ได้กล่าวถึงใน ธรรมนูญว่าด้วยการอภิบาลของพระสังฆราช ลงวันที่ 28 ตุลาคม 1965 (n.27) ซึ่งสามารถรับมรดกเข้าเป็นสมาชิก และมีหน้าที่ในการกำหนดแผนปฏิบัติการเพื่องานอภิบาล ในเรื่องเกี่ยวกับพระสงฆ์ผู้เป็นที่ปรึกษาของพระสังฆราช เราอาจจะอ้างอิงถึง คำสอนของอัครสาวกและคริสตชนในยุคแรก *Didascalia*, II, 28, 4 (ed. F.X. Funk, II, p 108); รวมถึง *ธรรมนูญแห่งอัครสาวก Constitutions of the Apostles*, II 28,4 (ed. F.X. Funk, I, p 109); นักบุญอิกญาซิอุส มรณะศักดิ์, *Magn.* 6, 1 (ed. F.X. Funk, p 234, 10-16); Trall. 3, 1 (ed. F.X. Funk, p 244, 10-12); นักบุญออริเจน (Origen), ว่าด้วยการต่อต้านเซลซุส *Against Celsus*, 3, 30: “Priests are counselors or ‘bouleytai’” (PG 11, 957 d-960 a)
 42. นักบุญอิกญาซิอุส มรณะศักดิ์, *Magn.* 6, 1: (ed. F.X. Funk, p 234, 10-13); นักบุญอิกญาซิอุส มรณะศักดิ์, Trall., 3, 1: (ibid., p 244, 10-12); นักบุญเยโรม, ว่าด้วยอิสยาห์, II, 3 (PL 24, 61 A).
 43. เทียบ พระสันตะปาปาปอลที่ 6, *allocution to the family heads of Rome and Lenten speakers*, 1 มีนาคม 1965, in the Sistine Hall: AAS 57 (1965), p 326
 44. เทียบ *ธรรมนูญแห่งอัครสาวก Constitutions of the Apostles*, VIII 47, 39: (ed. F.X. Funk, p 577)
 45. เทียบ 3 ยน 8
 46. เทียบ ยน 17:23
 47. เทียบ ฮบ 13:1-2
 48. เทียบ ฮบ 13:16
 49. เทียบ มธ 5:10
 50. เทียบ 1 ธส 2:12; คส 1:13
 51. เทียบ มธ 23:8 อีกทั้ง พระสันตะปาปาปอลที่ 6, สมณสาสน์ *พระศาสนจักรของพระองค์ Ecclesiam Suam*, Aug. 6, 1964: AAS 58 (1964) p 647
 52. เทียบ อฟ 4:7 และ 16; *ธรรมนูญแห่งอัครสาวก Constitutions of the Apostles*, VIII, 1, 20: (ed. F.X. Funk, I, p 467)
 53. เทียบ ฟป 2:21

54. เทียบ 1 ยน 4:1
55. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 37: AAS 57 (1965), pp 42-43
56. เทียบ อฟ 4:14
57. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญว่าด้วยการบริหารงานภายใน Decree on Ecumenism*, Nov. 21, 1964: AAS 57 (1965), pp 90ff
58. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 37: AAS 57 (1965), pp 42-43
59. เทียบ ฮบ 7:3
60. เทียบ ลก 10:1
61. เทียบ 1 ปด 2:25
62. เทียบ กจ 20:28
63. เทียบ มธ 9:36
64. *พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามจารีตโรมันว่าด้วยการบรรพชาของพระสงฆ์*
65. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญว่าด้วยการฝึกอบรมพระสงฆ์ Decree on Priestly Training*, 28 ตุลาคม 1965, n 2
66. พระสันตะปาปาปอลที่ 6, allocution of May 5, 1965: L'Osservatore Romano, 5-6-65, p 1
67. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญว่าด้วยการฝึกอบรมพระสงฆ์ Decree on Priestly Training*, 28 ตุลาคม 1965, n 2
68. บรรดาปีศาจสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ในคำอธิบายถึงถ้อยคำของพระเยซูเจ้าต่อนักบุญเปโตรว่า “ท่านรักเราไหม? ...จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” (ยน 21:17); นักบุญยอห์น คริสซอสโตม ว่าด้วยสังฆภาพ *On the Priesthood*, II, 1-2 (PG 47-48, 633); นักบุญเกรโกรี องค์ใหญ่ Reg. Past. Liber, P I c. 5 (PL 77, 19 a)

บทที่ 3

1. เทียบ 2 คร 12:9
2. เทียบ พระสันตะปาปาปิโอที่ 11, สมณสาสน์ว่าด้วย เพื่อสังฆภาพแบบคาทอลิก *Ad Catholici Sacerdotii*, 20 ธันวาคม 1935: AAS 28 (1936) n 10
3. เทียบ ยน 10:36
4. ลก 24:26
5. เทียบ อฟ 4:13
6. เทียบ 2 คร 3:8-9
7. เทียบ ในเอกสารอื่นๆ: นักบุญปิโอที่ 10, คำแนะนำต่อพระสงฆ์ exhortation to the clergy *Haerent Animo*, 4 สิงหาคม 1908: นักบุญปิโอที่ 10, AAS 4 (1908), pp 237ff. พระสันตะปาปาปิโอที่ 11, สมณสาสน์ว่าด้วย เพื่อสังฆภาพแบบคาทอลิก *Ad Catholici Sacerdotii*, 20 ธันวาคม 1935; AAS 28 (1936). พระสันตะปาปาปิโอที่ 12 คำแนะนำธรรมทูต apostolic exhortation *Menti nostrae*, 23 กันยายน 1950: AAS (1950) 657ff. นักบุญพระสันตะปาปาจอห์นที่ 23, สมณสาสน์ *Sacerdoti Nostri Primordia*, 1 สิงหาคม 1959: AAS 51 (1959) 545ff
8. เทียบ นักบุญโทมัส [อไควนัส] *Summa Theol.* II-II, q. 188, a. 7
9. เทียบ ฮบ 3:9-10
10. กจ 16:14
11. เทียบ 2 คร 4:7
12. เทียบ อฟ 3:9

13. เทียบ พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามจารีตโรมันว่าด้วยการบรรพชาของพระสงฆ์
14. เทียบ พิธีบูชามิสซาตามจารีตโรมัน บทภาวนาภาควายสำหรับวันอาทิตย์ที่เก้าหลังจากวันเปนเตกอสเต *Prayer over the Offerings of the Ninth Sunday after Pentecost*
15. พระสันตะปาปาปอลที่ 6, สมณสาสน์ รหัสธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ *Mysterium Fidei*, Sept. 3, 1965: AAS 57 (1965), pp 761-762. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ Constitution on the Sacred Liturgy*, 4 ธันวาคม 1963, nn 26 and 27; AAS 56 (1964), p 107
16. เทียบ ยน 10:11
17. เทียบ 2 คร 1:7
18. เทียบ 2 คร 1:4
19. เทียบ 1 คร 10:33
20. เทียบ ยน 3:8
21. เทียบ ยน 4:34
22. เทียบ 1 ยน 3:16
23. “ขอให้เป็นที่แห่งความรักที่จะเลี้ยงดูฝูงแกะขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (นักบุญออกัสติน, หนังสือเกี่ยวกับท่านยอห์น Tract on John, 123, 5: PL 35, 1967)
24. เทียบ รม 12:2
25. เทียบ กท 2:2
26. เทียบ 2 คร 7:4
27. เทียบ ยน 4:34; 5:30; 6:38
28. เทียบ กจ 13:2
29. เทียบ อฟ 5:10
30. เทียบ กจ 20:22
31. เทียบ 2 คร 12:15
32. เทียบ อฟ 4:11-16
33. เทียบ มธ 19:22
34. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 42: AAS 57 (1965) pp 47-49
35. เทียบ 1 ทธ 3:2-5; ทด 1:6
36. เทียบ พระสันตะปาปาปิโอที่ 11, สมณสาสน์ว่าด้วย เพื่อสังฆภาพแบบคาทอลิก *Ad Catholici Sacerdotii*, 20 ธันวาคม 1935; AAS 28 (1936) p 28
37. เทียบ มธ 19:12
38. เทียบ 1 คร 7:32-34
39. เทียบ 2 คร 11:2
40. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, *ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 42 และ 44: AAS 57 (1965), pp 47-49 และ 50-51; *ธรรมนูญว่าด้วยการฟื้นฟูชีวิตชีวิตนักบวชขึ้นใหม่ Decree on the Renewal of Religious Life*, 18 ตุลาคม 1965, n 12
41. เทียบ ลก 20:35-36; พระสันตะปาปาปิโอที่ 11, สมณสาสน์ว่าด้วย เพื่อสังฆภาพแบบคาทอลิก *Ad Catholici Sacerdotii*, 20 ธันวาคม 1935; AAS 28 (1936) pp 24-28; พระสันตะปาปาปิโอที่ 12, สมณสาสน์ ความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ *Sacra Virginitas*, March 25, 1954, AAS 46 (1954) nn 169-172
42. เทียบ มธ 19:11

43. เทียบ ยน 17:14-16
44. เทียบ 1 คร 7:31
45. สภาสังคายนาแห่งอันติโอก Council of Antioch, canon 25; Mansi 2, 1328; ธรรมนูญแห่งกราเทียน Decree of Gratian, c. 23, C. 12 q. 1. (ed. Friedberg, 1, pp 684-685)
46. สิ่งนี้เป็นที่เข้าใจกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามกฎหมายและขนบธรรมเนียมซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอยู่ทั่วไปในพระศาสนจักรฝ่ายตะวันออก
47. สังคายนาแห่งปารีส Council of Paris a, 829, can 15; M.G.H. Sect. III, Concilia, t. 2, para 6 622; สังคายนาแห่งเทรนต์ Council of Trent, Session XXV, De Reform., chapter 1
48. สดค 62:11 (พระคัมภีร์ฉบับภาษาละติน Vulgate 61)
49. เทียบ 2 คร 8:9
50. เทียบ กจ 8:18-25
51. เทียบ ฟป 4:12
52. เทียบ กจ 2:42-47
53. เทียบ ลก 4:18
54. เทียบ บทบัญญัติแห่งธรรมวินัย Code of Canon Law, 125 ff
55. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญว่าด้วยการฟื้นฟูชีวิตชีวิตนักบวชขึ้นใหม่ *Decree on the Renewal of Religious Life*, 28 ตุลาคม 1965, n 6; ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยการเผยแสดงของพระเป็นเจ้า *Dogmatic Constitution on Divine Revelation*, 18 พฤศจิกายน 1965, n 21
56. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยพระศาสนจักร *Lumen Gentium*, 21 พฤศจิกายน 1964, n 65; AAS 57 (1965) pp 64-65
57. พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามจารีตโรมันว่าด้วยการบรรพชาของพระสงฆ์
58. เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญด้านพระธรรมว่าด้วยการเผยแสดงของพระเป็นเจ้า *Dogmatic Constitution on Divine Revelation*, 18 พฤศจิกายน 1965, n 25
59. หลักสูตรการอบรมนี้ไม่เหมือนกับการอบรมเกี่ยวกับงานอภิบาลซึ่งต้องเข้ารับการอบรมโดยทันทีหลังจากรับศีลบรรพชาแล้ว กล่าวไว้ใน ธรรมนูญว่าด้วยการฝึกอบรมพระสงฆ์ *Decree on Priestly Training*, 28 ตุลาคม 1965, n 22
60. สังคายนาวาติกันครั้งที่สอง, ธรรมนูญว่าด้วยการอภิบาลของพระสังฆราช *The Decree on the Pastoral Duties of Bishops*, 28 ตุลาคม 1965, n 16
61. เทียบ มธ 10:10; 1 คร 9:7; 1 ทธ 5:18
62. เทียบ 2 คร 8:14
63. เทียบ ฟป 4:14

บทสรุปและคำแนะนำ

1. เทียบ ยน 3:16
2. เทียบ 1 ปด 2:5
3. เทียบ อฟ 2:22
4. เทียบ พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ตามจารีตโรมันว่าด้วยการบรรพชาของพระสงฆ์
5. เทียบ อฟ 3:9
6. เทียบ คส 3:3